Nr. 167. Czwartek 4 Lipca 1878. Rok 68.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa Nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 cent kil[illegible]razowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Carrefour de la Croix Rouge 2.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na Gazetę Lwowską wynosi za II półrocze: w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; za III kwartał w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za lipiec i każdy następny miesiąc: w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Na Gazetę z Przewodnikiem za III kwartał w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za lipiec i każdy następny miesiąc w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct.

Prenumeratorowie półroczni otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki" bezpłatnie.

W celu ustalenia nakładu upraszamy o rychłe uiszczenie prenumeraty, gdyż inaczej nie moglibyśmy dostarczyć spóźnionym prenumeratorom wyczerpanych numerów Gazety lub zeszytów Przewodnika.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Minister wyznań i oświaty mianował rzeczywistymi nauczycielami w szkołach średnich państwowych: ks. dr. Zygmunta Lenkiewicza nauczycielem religii w szkole realnej w Stanisławowie; suplenta gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie Włodzimierza Aleksandrowicza w gimnazyum Bocheńskiem; suplenta szkoły realnej państwowej w Krakowie Leona Piccarda w gimnazyum Wadowickiem; suplenta Izydora Gromnickiego w akademickiem gimnazyum Lwowskiem, suplenta gimnazyalnego w Nowym Sączu Dymitra Puszkara i suplenta gimnazyalnego w Rzeszowie Sebastyana Polaka w gimnazyum Drohobyckiem; suplenta gimnazyum Francisza Józefa we Lwowie Tomasza Sołtysika w gimnazyum Kołomyjskiem; suplenta gimnazyum w Jaśle Alojzego Steinera w gimnazyum Brzeżańskiem; suplentów szkoły realnej państwowej we Lwowie Antoniego Sokołowskiego i Edmunda Grzębskiego w szkołach realnych w Stryju i Jarosławiu — dalej nadał p. minister następujące opróżnione posady nauczycieli szkół średnich państwowych: profesorowi akademickiego gimnazyum we Lwowie Aleksandrowi Borkowskiemu posadę w gimnazyum Kołomyjskiem; profesorowi niższego gimnazyum państwowego w Bochni Sewerynowi Eugeniuszowi Stoegerowi w Lwowskiem gimnazyum Franciszka Józefa; profesorowi gimnazyum w Samborze Stanisławowi Jaworskiemu w gimnazyum Rzeszowskiem i nauczycielowi szkoły realnej w Jarosławiu Michałowi Rębaczowi posadę w szkole realnej w Stanisławowie.

Naczelny dyrektor poczt zamianował ukończonego prawnika i praktykanta urzędu pocztowego Józefa Igla konceptowym praktykantem przy c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, dnia 4 lipca

„Co zostanie z Turcyi?..." — pytanie to nastręcza się każdemu, kto śledzi choćby powierzchownie postęp prac kongresowych i widzi, jak każdy nowy „pomyślny rezultat" obrad europejskich odbiera państwu ottomańskiemu nową prowincyę, nowy jakiś port, nową militarną pozycyę. Co zostanie z Turcyi? i czy to, co z niej zostanie, będzie mogło istnieć, żyć i bronić swego bytu w razie nowych zawikłań na Wschodzie?...

Że kongres jest podziałem Turcyi, to nie ulega najmniejszej wątpliwości. Kwestya nie toczy się o to, co zostawić przy Turcyi, ale o to, komu ją rozdać? Była to zresztą rzecz do przewidzenia. Żadnemu z mocarstw, które najenergiczniej swego czasu występowały przeciw zdobyczom rossyjskim na Wschodzie, nie chodziło o utrzymanie Turcyi w granicach, jakie zajmowała przed nieszczęsną wojną; a kto mniemał, że rewizya traktatu san-stefańskiego na kongresie europejskim będzie obroną Turcyi wobec Rossyi, ten oddawał się złudzeniu, które niczem nie było usprawiedliwione.

Gdyby któremuś z mocarstw, które dziś najsilniej oponują przeciw postanowieniom traktatu san-stefańskiego, gdyby n. p. Anglii chodziło było o przyszły nieuszczuplony byt Turcyi, nie czekałaby była na fatalny koniec wojny. Nim jeszcze w Azyi poniósł klęskę Mukhtar basza, nim w Europie okropny głód zmusił do ostatniej rozpaczliwej walki bohaterów Plewny — jużby żelazne potwory morskie Anglii bombardowały wybrzeża czarnomorskie i bałtyckie, a czerwone kolety i białe turbany indyjskich *sepojów* bratałyby się na polu bitwy z fezami tureckich nizamów. Obrona Turcyi musiałaby się była zacząć w owym czasie. Skoro się nie zaczęła — dowód był oczywisty, wskazówka nieomylna, że nie chodzi tu o byt Turcyi, ale o reorganizacyę Wschodu nie podług jednostronnego rossyjskiego planu, ale według programu europejskiego. Europa nie broni Turcyi, ale broni siebie od Rossyi...

Reorganizacya Wschodu, skoro raz stała się konieczną potrzebą, a stała się nią przez fakt dokonany zwycięzkiej wojny — musiała się odbyć na gruzach ottomańskiego imperyum. Dopóki stał ten gmach turecki, niegdyś tak potężny, warowny i groźny Europie całej, od stu lat jednak strupieszały i chylący się ku ostatecznej ruinie, konserwatyzm europejski rad był, aby stał jeszcze dalej, podpierany sztucznie na rozmaite sposoby. Agresywna niecierpliwość Rossyi przyspieszyła katastrofę. Gmach runął w swych narożnych posadach, dziś nastąpił podział szczątków. Gdyby Europie zależało było na utrzymaniu Turcyi, nie przyszło by było do wojny, lub — wojna trwałaby jeszcze dotąd, a obejmowałaby przestrzeń olbrzymią.

To, co zostanie z Turcyi po kongresie, będzie tylko cieniem niezawisłego, żywotnego państwa. Już dotychczasowy rezultat obrad kongresu, o ile znany jest publicznie, najmniejszej nie pozostawia wątpliwości pod tym względem. Stosunek hołdowniczy ustał zupełnie. Serbia, Rumunia i Czarnogóra uzyskały samodzielność. Bułgarya, Dobrudża, Bośnia, Hercegowina, Staroserbia i znaczna część Albanii stracone. Kreta, Tessalia, Epir, Macedonia albo zupełnie wydarte zostaną Turcyi, albo łączyć się z nią będą na przyszłość bardzo wątłem, niemal zupełnie illuzorycznem ogniwem zwierzchnictwa. Armenia przechodzi na własność Rossyi.

Cóż pozostanie z Turcyi? Konstantynopol z „parkiem", jak powiedział dowcipnie jeden z dyplomatów, i dawne posiadłości ormiańskie w Azyi. Ale i te resztki stracą najgłówniejsze warunki udzielności i samoistnego państwowego bytu. Zdaje się, że Anglia ustępstwa swoje, uczynione Rossyi w kwestyi bułgarskiej i bessarabskiej, wynagrodzi sobie w Azyi i pod Konstantynopolem. Konstantynopol będzie rodzajem zneutralizowanego portu, rezydencyą Padyszacha, zastępcy Proroka na ziemi. Dardanelle zostaną pod nadzorem angielskim, a że Anglia nie na żart będzie klucznikiem tych cieśnin, dowodzi tego jej zapowiedź, że zamyśla urządzić sobie w pobliżu stałą stacyę morską. W azyatyckich posiadłościach Turcyi Anglia zamyśla roz-

WYSTAWA PARYZKA

List ósmy.

Nieporządek, jaki panował jeszcze niedawno na placu Trocadero, ustąpił miejsca symetryi i upiększeniom. Okrągła ta przestrzeń szerokich rozmiarów, z olbrzymią sadzawką po środku, opasaną wieńcem drzew, ma dziś fizyonomię świąteczną, której nie braknie wdzięku. Odgradza ją od Passy wysoki mur cmentarza, zamaskowany od dołu do góry zieloną firanką krzewów. Kto nie zna miejscowości, pewnie nie domyśli się, że za tym murem rozciąga się dzielnica miasta zamieszkana przez umarłych.

Od wschodniej strony placu, położenie gruntu płaskie i odkryte, nie dopomagało wcale do zakreślenia półkola odpowiadającego pierwszemu. potrzeba więc było koniecznie dać mu dekoracye w harmonii z całością. Dzięki Anglikom, metamorfoza ta odbyła się bardzo szczęśliwie.

Między dwoma alejami, wpadającemi ukośnie do placu, wznosi się kwadratowy domek z tarcic, w asystencyi dwóch eleganckich kiosków. Jest to główna kwatera biblijnego angielskiego towarzystwa. W budynku środkowym odbywają się konferencye religijne, dla przypominania publiczności zdążającej na wystawę, że jest prochem i w proch się obróci... Każdy przyzna, że trudno było dać właściwsze *vis à vis* cmentarzowi. Jeden z kiosków jest księgarnią, która zaopatruje publiczność w święte księgi. Każdy idący na wystawę, lub wracający z niej, może tam kupić za bardzo tanią cenę stary i nowy testament — i to we wszystkich językach żywych i umarłych. W drugim kiosku uprzejmy delegat tego filantropijnego towarzystwa rozdaje bezpłatnie broszurki religijne najrozmaitszej treści.

Tuż obok, na rogu *avenue*, jakiś praktyczny Anglik, przyjaciel ludzkości, fundując się na tym niezbitym axyomacie, że każda istota ludzka złożona jest z dwóch pierwiastków, duchowego i materyalnego, zbudował szalet, który nosi wypisane na swoim frontonie dużemi literami w dwóch językach magiczne słowa: „Bufet angielski!"

Ludzka natura jest słaba, i rzadko kiedy pierwiastek jej moralny bierze górę nad materyalnym — to też ów bufet *fait une rude concurrence* biednemu pastorowi; sala konferencyi zawsze próżna, a bufet zawsze pełny — ale co gorsza, że nietylko Francuzi, Amerykanie i innych narodowości ludzie, ale nawet Anglicy zatykają sobie uszy na głos tego nowego Izajasza, i biegną za Baalem.

Szereg ten zabudowań kompletuje się eleganckim jednopiętrowym domkiem, zbudowanym także z tarcic, w którym „sławny" Tomasz Cook, z Londynu, i równie „sławny" Jenkins z Nowego Jorku, organizatorowie dorocznych podróży naokoło świata, założyli swoje biura i podają do wiadomości publicznej, że pierwszy parowiec przeznaczony do tej żeglugi, wypłynie z Anglii 24 sierpnia.

Od strony Marsowego pola wszystko jest na swojem miejscu. Każdy jednak nowy gość, który spojrzy z góry od wejścia na różne zabudowania na dole, za trawnikiem ogrodu. dozna nieochybnie pewnego rozczarowania, gdyż całość wygląda [illegible]ość prozaicznie — ale gdy [illegible] dół, te same zabudowania przedstawią się nierównie korzystniej, szczególnie kiedy się wejdzie w ulicę prowadzącą ku wscho[illegible]j stronie ogrodu. Na rogu tej ulicy więzi najprzód uwagę piękny i gustowny drewniany budynek w kształcie paralelogramu, najmniej 30 metrów długości, a 10 do 12 szerokości, należący do administracyi wód i lasów, która uorganizowała tam wystawę leśną. Zalecam ją szczególnie naszym polskim gospodarzom, bardzo jest bowiem ciekawa pod względem naukowo-metodycznej klasyfikacyi okazów. Podzielono ją na sekcye, z których każda przedstawia szerokie pole obserwacyi.

Oprócz tego dużego budynku, są jeszcze trzy inne, trochę mniejsze, należące do tej samej administracyi. Domki te są zarazem wzorami leśnego budownictwa, które bardzo jest piękne w swojej prostocie. Jeden z tych mniejszych budynków mieści okazy nasion wszystkich gatunków drzew, rosnących we Francyi i w jej koloniach. W drugim jest bardzo ciekawa wystawa owadów. Wystawa ta ma cztery podziały, z których każdy dzieli się znowu na pewną liczbę klas. Pierwszy mieści jedwabniki, drugi owady wyrabiające miód i wosk, trzeci owady użyteczne, czwarty szkodliwe.

Klasyfikacya na pozór doskonała, wszakże mniej kompletna niż ta, której użyto przed dwoma laty na ogólnej tutejszej wystawie entomologicznej. System jednak jest ten sam. Aby ułatwić publiczności, a szczególnie ludziom zajmującym się praktycznie entomologia, rozpoznawaniem owadów szkodliwych, nie trzymano się wcale metody naukowej, która w klasyfikacyi bierze zawsze za podstawę familie i gatunki owadów, nie zajmując się wcale roślinami, które służą im za pożywienie, ale przeciwnie wzięto za podstawę klasyfikacyi same rośliny — na każdym wszakże okazie roślinnym figuruje wrogi mu owad. Tym sposobem każdy owad, niszczący królestwo roślinne, widziany jest z osobna. Al[illegible] braknie tegorocznej wystawie entom[illegible]nej dokładnej klasyfikacyi [illegible] więcej entomologia leśna niż [illegible] Na poprzedniej wystawie nie ograniczano się do samych owadów leśnych. Celem towarzystwa entomologicznego, które urządziło tamtą wystawę, było najprzód propagowanie najpraktyczniejszych środków do rozmnażania owadów użytecznych, jak równie chronienia ich od wszelkich chorób epidemicznych — a następnie badanie i rozpoznawanie wszystkich owadów szkodliwych rolnictwu, sadom, ogrodom, lasom, jak równie drzewu do budownictwa, i wynajdowania najskuteczniejszych środków do wygubienia tych nieprzyjaciół roślinnego królestwa.

Droga, przy której położone są te leśne zabudowania, prowadzi ku wschodniej części ogrodu. Minąwszy *aquarium*, spostrzegamy po prawej stronie grupę domków, których wschodnia malownicza struktura daje widok prawdziwie uroczy i oryginalny. Jest to kolonia algierskich kupców. Ta grupa domków przecięta wązką uliczką, zbiegającą na dół, wygląda zupełnie jak wschodnie miasteczko. Kazdy domek jest kramikiem, gdzie żydzi algierscy sprzedają rozmaite towary.

Tuż przy tej uliczce wznosi się pałac algierskiej wystawy w stylu wschodnim, zbudowany na wzór jednego z najdawniejszych meczetów, sławnego w historyi algierskiej miasta Tlemcen.

Wysokie mury w kształcie równoległoboku z zębami u góry, tak jak mury obronnych zamków, stanowią korpus budynku. Na

gospodarować się na dobre. System konsularny ma tam objąć formalną siecią administracyjną wszystkie prowincye tureckie — i będzie to coś podobnego do organizacyj indyjskich. Sułtan spadnie do stopnia *maharadżji*.

Nie ma więc prawie wątpliwości, że kongres berliński zamknie się stanowczym podziałem Turcyi, która zejdzie do znaczenia pionka, potrzebnego jeszcze jakiś czas na szachownicy wschodniej. Cały zysk w tem, że pionkiem tym poruszać będzie nie Ignatyew ale Layard, nie już Rossya ale Anglia. Dla Anglii zysk wielki, dla Europy wątpliwy, a Turcyi wszystko jedno... Tak tedy doczekała się Europa stanowczego załatwienia kwestyi wschodniej, a osiągnięto je daleko mniejszym kosztem, z pokonaniem daleko mniejszych trudności, niż się tego kiedykolwiek spodziewać było można. Wprawdzie konfiguracya wschodu według postanowień kongresu nie będzie jeszcze stanowczą. Długi czas minie, nim się to osiądzie wszystko — a zdaniem naszem kocioł ten nie wykipiał jeszcze. Ale zawsze stworzony został proces tworzenia się, *status nascens*, który z czasem wydać ma twory żywotne i normalne. Obyż przynajmniej rozwijały się dalej spokojnie i pomyślnie, oby zyskał na tem cywilizacyjny postęp ludów dziś jeszcze na pół dzikich a Europa ustrzeżoną została od nowych katastrof w przyszłości!...

Stan szkół ludowych w Galicyi.

V.

Dotacya nauczycieli i szkół.

W r. 1876/7 mieściły się szkoły ludowe publiczne w 2.444 budynkach własnych i 193 bądź wynajętych bądź też w tak zwanych organistówkach i dyakowkach. Z tych budynków było 919 w stanie dobrym, 939 w średnim a 750 w złym. W porównaniu z r. 1875/6 zwiększyła się liczba budynków w stanie dobrym będących o 44. liczba tychże w stanie średnim zmniejszyła się o 47, a ze złych ubył 1. Stosunki te przedstawiają się w rzeczywistości nierównie korzystniej, ponieważ w upłynionym roku szkolnym było 84 nowych budynków szkolnych już na ukończeniu, które zatem z początkiem bież. roku miały być oddane szkołom. Na ukończeniu było w mieście Krakowie 4, a w okręgu Wadowickim 7, w Jasielskim 8 w Jarosławskim 15, w Przemyskim 14, w Złoczowskim 18, w Stryjskim 4, w Stanisławowskim 4, w mieście Lwowie 2 a w okręgu Tarnopolskim 8 budynków szkolnych Gdy zatem doliczymy te nowe budynki szkolne, będzie 1001 w dobrym, 939 w srednim a 666 w złym stanie. Zważywszy przytem, że w znacznej części dawniejszych budynków szkolnych zarządzono bądź rozszerzenia potrzebne bądź też większe naprawy, co wszystko miało także być skończone do 1 września 1877, można śmiało twierdzić, że większa połowa szkół ludowych publicznych jest obecnie dobrze umieszczona.

Na równą uwagę zasługują urządzenia szkolne tak ze względu na prawidłowy tok nauki, jak rownież z powodów hygienicznych, aby chronić zdrowie dziatwy na nią uczęszczającej. I tu przecież napotykało się na rozliczne przeszkody, ponieważ gminy i inne strony konkurencyjne nie pojmowały potrzeby ulepszeń w tej mierze, a co gorsza uważały je za zbyteczne wymysły, których przedtem nie znano, a mimo to dzieci się uczyły i były zdrowe. Trzeba dłuższego czasu, zanim będzie można pozaprowadzać wszędzie ulepszenia niezbędne. Dziś już nastąpił zwrot znaczny ku lepszemu i nie ulega wątpliwości, że nie znajdzie się w kraju publiczna szkoła ludowa, któraby pod względem urządzenia swego tak przykre wywierała wrażenie, jak przed niewielu laty większa połowa szkół naszych ludowych.

W r. 1876/7 było w szkołach ludowych publicznych 30.770 ławek, 3.783 stołów, 5.247 krzeseł, 3.768 tablic, 2.265 szaf, 901 zegarów i 1.182 dzwonków szkolnych. W porównaniu z r. 1875/6 przybyło 2.526 ławek, 281 stołów, 640 krzeseł, 220 tablic, 336 szaf, 142 zegarów i 280 dzwonków szkolnych. Widzimy przeto, że liczba sprzętów szkolnych zwiększa się z każdym rokiem. Lecz nietylko pod względem liczby zaszły zmiany korzystne; większe nierównie okazały się ulepszenia pod względem jakości sprzętów i innych urządzeń szkolnych. Wszędzie było staranie o to, aby nowe ławki zastosowywano do wzrostu i wieku dzieci i aby takowe odpowiadały przepisom hygienicznym. Prócz wymienionych powyżej sprzętów są w wielu szkołach nawet wiejskich stopnie pod stoły, pulpity, stoły rysunkowe, wieszadła, umywalnie i tp. W niektórych szkołach miejskich są już ławki o dwu siedzeniach — a w wielu innych ławki nowszej konstrukcyi. W wielu nowo stawianych budynkach szkolnych pourządzano wentylatory, posprawiano zasłony do okien, słowem urządzono je według wymagań nowoczesnych. Chociaż liczba szkół tak urządzonych jest dziś stosunkowo niewielka jeszcze, można się przecież spodziewać, że z czasem i u nas przyjdzie do powszechnego urządzania szkół ludowych w sposób zgodny z celami nauki i przepisami hygienicznemi.

Do prawidłowego udzielania nauki są niezbędnie potrzebne rozmaite przybory, uzmysławiające wykład. Dawniej gdy w szkołach naszych ludowych panował system mechaniczno-pamięciowy, nie zachodziła potrzeba tych przyborów, ponieważ nauczyciele nie starali się w rzeczy o to, aby dziatwa rozumiała należycie, czego się uczy, i aby wcześnie przywykała do samodzielności w myśleniu. Dziś dzieje się inaczej, jak to bliżej rozjaśnimy, mówiąc o stanie nauki w szkołach ludowych. Zmiana systemu i metody uczenia spowodowała potrzebę wielkiej liczb środków i przyborów naukowych, które mimo stosunkowej taniości swej wymagają razem wzięte znacznego nakładu. Dlatego ograniczyły się władze nasze szkolne na najzbędniejszych tylko, a regulamin szkolny przepisuje w §. 77, jakie przybory do uzmysławiania nauki każda szkoła ludowa mieć powinna. Przed reorganizacyą szkół były strony utrzymujące takowe, obowiązane do zaopatrywania ich w te przybory. Obecnie mają rady szkolne okręgowe w preliminarzach swych funduszów wyznaczoną osobną kwotę na przybory, obliczone, według liczby szkół każdego okręgu szkolnego. Od czasu więc reorganizacyi szkół ludowych odbywa się zaopatrywanie ich w potrzebne przybory prawidłowe.

W r. 1876/7 było w szkołach ludowych publicznych wszelkiej kategoryi: 1762 globusów, 7.539 map, 20.673 tablic ściennych, 5.389 obrazów, 2.050 liczydeł i 1.375 kompletów miar i wag metrycznych. Prócz tego zaopatrzono wiele szkół nawet wiejskich w zbiory przyrządów do nauki fizyki, w zbiory okazów do historyi naturalnej. w tellurya, mniejsze lub większe zbiorki technologiczne, modele narzędzi gospodarskich, narzędzia potrzebne do sadownictwa i pszczelnictwa, wzory do rysunków i pisania, tudzież do robót ręcznych kobiecych, a niektóre szkoły żeńskie w maszyny do szycia i fortepiany.

W 1.719 szkołach publicznych ludowych były większe lub mniejsze biblioteki szkolne zawierające w sobie razem 65.855 dzieł rozmaitej treści i wartości, przeznaczonych w części dla nauczycieli, a w części dla uczniów i uczennic. W porównaniu z r. 1875/6 przybyło bibliotek szkolnych 112, a dzieł 6.913. Książek szkolnych przeznaczonych do bezpłatnego rozdzielenia między dzieci ubogie rozdano w r. 1876/7 43.248 czyli o 9.919 więcej, niż w r. 1875/6.

J. E. p. Minister wyznań i oświecenia zasilał i w r. 1876/7 szkoły nasze ludowe od czasu do czasu w rozmaite przybory i książki. Wszystkie te dary rozdzieliła rada szkolna pomiędzy okręgi szkolne, a z swej strony zakupiła 420 globusów i 9 telluryów i obdzieliła niemi szkoły ludowe według wniosków rad szkolnych okręgowych.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Głosy angielskie o okupacyi austryackiej).

Dzienniki angielskie dość pessymistycznie wyrażają się o okupacyi Bośnii i Hercegowiny, uchwalonej przez kongres i uważają ją za konieczne złe, które także w oczach Austryi musi uchodzić za takie. *Morning Advertiser* pisze: „Okupacyę austryacką musimy uważać za konieczne złe. W każdym razie zapobieży się tem okupacyi serbskiej i trwałemu pobytowi Rossyan na półwyspie bałkańskim. Jeśli jest potrzebny międzynarodowy opiekun, to przenosimy cesarza Franciszka Józefa nad każdego innego. Jak Austrya, której finansowe położenie nie jest korzystne, ma być wynagrodzona za tę kosztowną robotę, nie jest nam jasnem. Wogóle Austrya znajduje się w trudnem położeniu Niemiecka część tej dualistycznej monarchii spogląda z nieufnością na każdy krok rządu w tym kierunku, podczas gdy Węgry, które jeszcze niedawno jak najenergiczniej protestowały przeciw polityce czynnej tego rodzaju, chcą się dziś pogodzić z tem, co jest nieuniknione. Żywioł słowiański jest już i tak zbyt silny w tem państwie złożonem z różnorodnych narodów, trudności rządu powiększą się z pewnością wskutek tej okupacyi. Jeśli Austrya godzi się dziś na to, czego dawniej odmówiła wprost carowi, jest to właśnie dowodem konieczności takiego kroku, który, miejmy nadzieję, nie okaże się dla Austryi szkodliwym". Konserwatywny *Standard* mówi o aneksyi w sposób odradzający. „Istnieje dość powodów usprawiedliwiających Austryę, jeśli zajmie obie prowincye, w tym celu, aby w nich zaprowadzić spokój i porządek. To terytoryum znajduje się obecnie w stadyum największej anarchii. Dawna tak już dość słaba powaga Porty do tego stopnia upadła w ostatnich kilku latach, że wogóle wielkie zachodzi pytanie, czy Turcya zaprotestuje przeciw krokowi Austryi. Nadto prowincye te nie przynoszą żadnych, a co najwięcej bardzo małe dochody. Traktat sanstefański opiewa, że te dochody aż do roku 1880 mają być użyte na wynagrodzenie mieszkańców, którzy ucierpieli z powodu wojny. Co się tyczy Austryi, to nieprawdopodobną jest rzeczą, aby sobie życzyła Bośnii i Hercegowiny dla nich samych i aby dlatego jako mocarstwo zrzekła się swoich praw do sprzeciwiania się niektórym punktom traktatu sanstefańskiego. Prowincye te byłyby fatalnem dziedzictwem dla monarchii austryacko węgierskiej, stałyby się źródłem nowej słabości i pomnożyłyby tylko i tak już liczne kłopoty, wypływające z różnorodności ras i religij". *Daily Telegraph* natomiast uważa anneksyę za rzecz uchwaloną i poddaje ją ostrej krytyce. Od wiosny 1876 wiadomą jest rzeczą, że Austrya zwróciła swe oczy na Bośnię i Hercegowinę jako na swoją część ze zdobyczy tureckiej. Zaprzeczano wprawdzie temu przypuszczeniu, ale mimo to pogłoska ta mianowicie w ostatnim czasie pojawiała się ciągle. Wczoraj propozycya, aby Austrya obsadziła obiedwie prowincye, była przedmiotem otwartej dyskusyi na kongresie. Ale tak małomowni dotąd pełnomocnicy tureccy wystąpili przeciw niej z tak „niedwuznaczną stanowczością", że kwestyę tę można uważać za otwartą i taką też zostanie ona przez czas dłuższy. O usposobieniu w Bośnii samej, pisze nam nasz korespondent wiedeński, że mimo różnorakich zaprzeczeń ludność tamtejsza jest zgodną (?) w swoim antagonizmie przeciw Austryi. Wielu uważa okupacyę za anneksyę i upatruje w tem potwierdzenie podsuwanych Austryi od dość dawnego czasu ambitnych planów co do dalszych anneksyj aż poza Salonikę". *Times* odzywają się od niedawnego czasu w tonie życzliwym dla Austryi a z okazyi okupacyi austryackiej robią następującą uwagę: „Porta jest za słaba, aby mogła rządzić temi dwiema prowincyami, które same również nie mogą się rządzić. Krajowi, w którym właściciele gruntów są mahometanami a niższa ludność składa się z chrześcian, nie można nadać autonomii Ta sama trudność objawia się w prowincyach, do których sobie rości pretensye Grecya. Takie ścierające się z sobą siły mogą tylko gwałtem być zniewolone do zgodnej pracy. To będzie zadaniem Austryi w obydwóch prowincyach, których losy zostaną teraz złożone w jej ręce".

(Okupacya Bośnii i Hercegowiny.)

O rozprawach kongresu z 28 z. m. w sprawie okupacyi Bośnii i Hercegowiny przez wojska austryackie, podaje berliński korespondent *Timesa* następujące sprawozdanie: Na początku posiedzenia odczytał hr. Andrassy memoryał, w którym pomiędzy innemi wspomina, że w skutek powstania i agitacyi w sąsiednich krajach, położonych wzdłuż południowej granicy Austryi-Węgier, musiała monarchia znosić najrozmaitsze przykrości. Austrya musiała przyjąć w gościnę przeszło 150 tysięcy emigrantów bośniackich, którzy obecnie nie chcą powrócić do ojczyzny, dopóki pozostawać będzie w rękach Turków, którzy nie są w stanie zabezpieczyć im życia i mienia. Ci emigranci przenoszą nędzę i poniżenie, jakie pociąga za sobą wygnanie, przenoszą dobroczynność austryacką nad powrót do ojczyzny, po części już zniszczonej. Dalej wykazał hr. Andrassy, że Turcya nie jest w stanie utrzymać porządku w tych prowincyach; że te prowincye cierpiałyby ustawicznie pod wpływem nędzy i rewolucyjnej agitacyi przeciw rządom tureckim; że ciągłe agitacye rewolucyjne musiałyby koniecznie pociągnąć w wir wypadków słowiańską ludność austryacką, i że kongres, jeżeli zezwoli na dalsze trwanie takich stosunków, weźmie na siebie ciężką odpowiedzialność za przyszły spokój Europy. W końcu oświadczył hr. Andrassy, że nie żąda bynajmniej, ażeby Bośnia została przyłączoną do Austryi, życzy sobie tylko, ażeby kongres powziął w tej mierze w ogóle jakąś uchwałę i postanowienie, a Austrya, jeżeli uzna tę uchwałę za praktyczną i możliwą, przystąpi do niej pierwsza. Po odczytaniu tego memoryału powstał markiz of Salisbury i odczytał także memoryał. W piśmie tem było zawarte oświadczenie, że Anglia jest głęboko przekonaną o prawdziwości uwag odczytanych przez pierwszego pełnomocnika austryackiego i dla tego stawia

---

rogach wznoszą się kwadratowe baszty, płaskie u góry, także ze strzelnicami a po[illegible] [illegible] w nich maurytańskie okienka podno[illegible] [illegible] konstrukcyi. Po prawej tro[illegible] [illegible] ma przeszło 30 me[illegible] [illegible] w miejscu baszty, wznosi się [illegible] wieża z kopułą, zbudowana na wzór minaretu jednego z algierskich meczetów, zwanego El Mansura, z którego zostały dziś tylko ruiny.

Mury, barszty i wieża są zupełnie białe. Duże drzwi ujęte w ramy z malowanego fajansu i niebieski szlak z deseniem o dwóch kolorach, żółtym i białym, obiegające w około wierzchnią część muru, uwydatniają jeszcze pełniej śnieżną białość tego oryginalnego pałacu.

Sień, przez którą się wchodzi, ma podwójną kopułę, od środka sklepienie jest powycinane w desenie, a wierzchnia kopuła jest ze szkła kolorowego. Seledynowe i różowe światło przepływające przez te arabeski *à jour*, sprawia efekt czarowny.

W głębi budynku jest piękny ogródek z fontanną po środku, któremu służą za ramy cztery wązkie galerye, oparte na lekkich i pięknych arkadach z festonami w guście arabskim, odgradzające ten ogródek od dużych galeryj przeznaczonych do wystawy.

Pierwsza sala na lewo mieści okazy mineralogiczne i ogromną kartę geograficzną trzech prowincyj algierskich, z tablicami wskazującemi szczegółowo wszystkie kopalnie żelaza, ołowiu i miedzi, znajdujące się w tej kolonii francuzkiej. Figuruje tam także plan *en relief*, na którym oznaczony jest przebieg kolei żelaznych i ich komunikacye z minami.

Najciekawszym okazem w tej sekcyi jest [illegible] sitowia, zwanego *Alfą (l'herbe-dvent)*, które rośnie w wielkiej obfitości na piaskach algierskich, szczególniej w prowincyi Konstantyny i Oranu. Od niepamiętnych czasów to sitowie rosło bez żadnego pożytku dla krajowców, ale odkąd odkryto sposób wyrabiania z niego papieru i kartonu, jest ono jednym z głównych przedmiotów algierskiego handlu. Export tego sitowia do Anglii i do Francyi przynosi rocznie przeszło ośm milionów franków.

Galerya poprzeczna, podzielona na kilka sekcyj, mieści najrozmaitsze okazy. Do najciekawszych należą manuskrypta i druki arabskie, starożytne i nowoczesne, piękne wyroby z onyxu i wystawa naukowa. Znajduje się tu także piękny obrazek naszego sympatycznego pejzażysty hr. Walerego Brochockiego, z którym zapoznałem już was w jednej z moich zeszłorocznych korespondencyj.

Jest to widok, zdjęty z uroczej miejscowości, położonej przy zatoce morskiej o kilka tylko mil od miasta Blidy, sławnego ze swoich doskonałych pomarańcz. Pasmo gór, które zasłania te okolicę od północnych wiatrów, jest jedną z gałęzi Atlasu. W tych stronach, jak mówi mitologia, mieszkały niegdyś Hesperydy, którym Herkules splądrował ogródek, i dlatego właśnie jest tak wielka obfitość pomarańcz w okolicach Blidy.

Spytacie mnie zapewne, kochani czytelnicy, jakim sposobem ten obrazek polskiego malarza otrzymał prawo obywatelstwa na wystawie algierskiej?

Oto w kilku słowach jego historya.

Stowarzyszenie złożone z paryzkich Eskulapów, mając zamiar utworzyć w Algierze zakład leczniczy dla suchotników i zarazem stacyę kąpielową, uprosiło naszego ziomka, aby pojechał do Algieru dla zdjęcia widoków z całej tej okolicy. Widoki te przeniesione później na płótno szerokich rozmiarów, miały służyć do zrobienia panoramu, na wzór tych, które przedstawiają wielkie bitwy lub też przedmioty innego rodzaju — a to w celu zaznajomienia publiczności z tą miejscowością i zachęcenia jej do wzięcia udziału w przedsiębiorstwie.

Brochocki pojechał do Algieru i stosownie do żądania odmalował seryę obrazków, przedstawiających tę nadmorską okolicę.

Zbyteczną byłoby rzeczą opisywać cały przebieg tej sprawy, powiem tylko, że rzecz nie przyszła do skutku i jest dotąd w zawieszeniu. Ale że owe stowarzyszenie lekarzy nie wyrzekło się swego projektu, skorzystano z wystawy, aby zapoznać publiczność z miejscowością. Śliczny obrazek Brochockiego ją to właśnie przedstawia.

Druga galerya podłużna niemniej jest interesująca. Widzimy tam najprzód wyroby tokarskie i stolarskie, z drzewa zwanego *thuya*. Dalej w szafach za szkłem figurują różne materye wełniane i jedwabne, jak równie śliczne damskie burnusy, lekkie jak gaza a białe jak puch łabędzi. W innych szafach, także za szkłem, złożone są różne przędziwa, z konopi, z lnu i najrozmaitsze okazy kokonów i jedwabiu. Dalej wznosi się piramida z okazów drzewa różnego gatunku. Ta wystawa leśna nie daje dostatecznego wyobrażenia o bogactwie lasów algierskich.

(Dokończenie nastąpi.)

TEODOR BOŃCZA.

wniosek, ażeby kongres uchwalił, że należy Austryi poruczyć okupacyę Bośnii i Hercegowiny, tudzież administracyę tych dwóch prowincyj. Leży to w publicznym interesie całej Europy, ażeby te dwie prowincye dostały się pod bezpośrednią opiekę potężnego państwa, a takiem państwem może być tylko Austrya jako najbliższa sąsiadka. Następnie zabrał głos p. Waddington, i oświadczył, że zdaniem jego należy przyjąć wniosek lorda Salisburego w interesie samej Turcyi, dla której dalsze posiadanie tych dwóch prowincyj byłoby tylko wielkim ciężarem, połączonym z wielkiemi ofiarami, które nie stoją w żadnym stosunku, ani z zasobami samej Turcyi, ani też z zasobami Bośnii. W imieniu Francyi oświadczył Waddington, że zgadza się z wnioskiem Salisbury'ego.

Hr. Corti, bez sformułowania pewnych restrykcyj, postawił kilka pytań, na które jednak nie domagał się bezpośredniej odpowiedzi; w końcu przyłączył się także do wniosku Salisbury'ego.

Ks. Gorczakow oświadczył krótko i węzłowato, że zgadza się z wnioskiem Salisbury'ego.

Kanclerz niemiecki, jako przewodniczący kongresu nie zabierał głosu; nastąpiła tedy dłuższa przerwa.

Milczenie przerwał reprezentant Turcyi, który powstał i odczytał przygotowany już memoryał. Wysoka Porta — tak opiewa treść tego memoryału — nie może pod żadnym warunkiem zgodzić się na to odłączenie *(separation)*. Uważa się ona związaną tylko traktatem sanstefańskim, a niniejsza pretensya przekracza o wiele granice tego traktatu. Turcya może sama aż nadto dobrze bronić Bośnii i obdarzyć ją dobrą administracyą i może wykonać to, co proponują mocarstwa. Zresztą mają tureccy pełnomocnicy formalne instrukcye, które zakazują im zgodzić się na takie ustępstwa a chociaż nie mają zamiaru stawać na przeszkodzie pracom kongresu, albo też usuwać się od zobowiązań nałożonych na nich powziętemi uchwałami tego zgromadzenia, mimo to muszą oświadczyć kategorycznie, że nie mogą zgodzić się na propozycyę markiza Salisbury'ego.

Po wniesieniu tego protestu zabrał głos lord Beaconsfield i oświadczył, że Anglia musi trwać przy swoim wniosku. Gdyby Bośnia i Hercegowina pozostały nadal w posiadaniu Turcyi musiałoby koniecznie nastąpić zwolnienie węzłów łączących pojedyncze prowincye tureckie w jedną całość. Przyjaciele zaś Turcyi, tudzież wszyscy, którzy chcą Europie zapewnić trwały spokój, nie mogą na to zezwolić. W tonie przekonywającym tłómaczył mowca reprezentantom tureckim, że jeszcze przed wojną rossyjską, gdy Porta była w pełnem posiadaniu swej potęgi, nie mogła mimo to stłumić powstania w Hercegowinie. W skutek tego nie może Europa przy obecnym stanie rzeczy powierzać Turcyi utrzymania bezpieczeństwa w tych prowincyach, które i nadal musiałyby wywoływać obawy całej Europy. Mowca zakończył wezwaniem do przyjęcia wniosku Salisbury'ego.

Dopiero po tem przemówieniu powstał ks. Bismarck i wyraził swe zdziwienie, że pełnomocnicy tureccy wahają się przystąpić do jednogłośnej opinii kongresu. Mowca przypomina pełnomocnikom tureckim, że kongres dzięki ustawicznym usiłowaniom i wzajemnym ustępstwom doprowadził do tego, iż uratowano dla Turcyi prowincye nierównie dla niej ważniejsze niż Bośnia i Hercegowina, na które zrezygnowała sama Turcya w traktacie sanstefańskim. Ze względu na krępujące instrukcye, na które odwołali się pełnomocnicy tureccy, wezwał ich ks. Bismarck, ażeby w drodze telegraficznej postarali się o nowe instrukcye, któreby pozwoliły im przystąpić do uchwał kongresu. Następnie poddano wniosek markiza Salisbury'ego pod głosowanie. Wniosek ten został przyjęty jednogłośnie. Nie głosowali tylko pełnomocnicy tureccy i austryaccy. Po głosowaniu zabrał hr. Andrassy głos ponownie i oświadczył, że przyjmuje uchwałę powziętą przez kongres".

(Nowiny stambulskie.)

Korespondent *Politische Correspondenz* pisze z Konstantynopola pod dniem 25go czerwca: „Minister wojny Mustafa Fosfor basza zgodził się bez wahania na żądane przez Rossyan z powodu znanego zajścia z obserwatoryami wojskowemi usunięcie komenderującego generała Fuada baszy. Gdy jednakże odnośny dekret został sułtanowi przedłożony do podpisania, odmówił ten stanowczo swego podpisu widocznie dla tego, że uważa Fuada baszę za jednego z najwierniejszych swoich zwolenników. Armia turecka wykonała w ostatnim czasie rozmaite ruchy, które, jak się zdaje, oddaliły ją od Bosforu a zbliżyły do linij rossyjskich. Nie ulega wątpliwości, że Turcy nie zaniedbują niczego, aby swoje siły zbrojne o ile możności wzmocnić a w ostatniej sobotę przybył tu z Azyi wielki transport rekrutów. Bataliony gwardyi obywatelskiej rozpoczęły na nowo ćwiczenia. Porta chce przez to pokazać, że na patryotyzm ludności muzułmańskiej może liczyć bezwarunkowo. Zdaje się, że już zostały usunięte niebezpieczeństwa, jakie groziły sułtanowi ze strony kilku znakomitych osobistości. Osman bierze zupełnie na seryo swą rolę obrońcy sułtana. Z rozkazu sułtańskiego sypia on w kiosku gwiaździstym, aby natychmiast w razie najmniejszego niebezpieczeństwa być przy boku swego pana. Rezydencya cesarska jest literalnie otoczona żołnierzami a niedawno temu umieszczono w jej pobliżu 5 batalionów w namiotach. Także pałac Czeragan, dokąd znowu został przeniesiony exsułtan Murad, jest pilnie strzeżony. Cała flota bark krąży w nocy w pobliżu pałacu, obserwuje wszystkie płynące mimo okręty i odpędza podejrzane osoby, które chcą się zbliżyć do pałacu. Mehemet Ruždi basza, którego się sułtan najbardziej obawia, mimo kilkakrotnych upomnień nie czyni żadnych przygotowań do podróży do Europy. Edhem basza otrzymał podobno również rozkaz, aby wyjechał ze Stambułu a Sadyk basza jest pilnie strzeżony w zakładzie kąpielowym Czesme. Wszystkie te środki mogą się tylko przyczynić do pomnożenia liczby nieprzyjaciół sułtańskich. W ostatnią środę udało się 92 muzułmańskich notablów do Savfeta baszy i oświadczyło mu, że lud jest bardzo niezadowolony z polityki sułtana. Następnie zainterpelowali go w sprawie kongresu i pokoju sanstefańskiego. W. wezyr odpowiedział, że sułtan jest ożywiony najczystszym patryotyzmem i najlepszemi zamiarami i pracuje bez przerwy dla dobra Turcyi. Wszystkie wymierzone przeciw niemu agitacye są w obecnej chwili podwójnie karygodne i pogorszają tylko położenie kraju. Co się tyczy traktatu sanstefańskiego, to zostanie on zmieniony w sposób korzystny dla Turcyi. Europa kieruje się zuowu sprawiedliwością i życzliwszą polityką wobec Turcyi i prawdopodobnie będzie można osłabić skutki fałszywej i pożałowania godnej polityki, jaką się kierowano podczas ostatnich dziesięciu miesięcy wbrew jego radzie. Słowa te uspokoiły nieco ludność. Ostatnia pożyczka przyprowadzona do skutku przez podsekretarza w ministerstwie finansów Zuhdi beja, wynosząca 5 milionów, została zawarta pod warunkami bardzo uciążliwemi dla Turcyi. Ta pożyczka zaciągnięta w *Banque Ottomane* i innych domach, przyniesie tylko 750.000 tureckich lirów; gdyż milion zatrzymał dla siebie *Banque Ottomane* jako zwrot dawniejszej zaliczki; procenta i należytości komisyjne rozmaitych zaliczek wynoszą 500.000 tureckich lirów, wreszcie trzeba jeszcze zaspokoić pretensye rozmaitych liweraritów w sumie 450.000 tureckich lirów. Jako jedyna gwarancya tej nowej pożyczki figurują rozporządzalne jeszcze z egipskiego haraczu 280.000 tureckich lirów. Słychać, że egipski książę Halim, który, jak wiadomo, jeździł do Europy, otrzymał polecenie, aby w Paryżu lub Londynie zaciągnął tajną pożyczkę na osobisty rachunek sułtana. Sułtan przyrzekł mu, w razie, jeżeli się dobrze wywiąże z swego zadania, zmienić obecny porządek dziedziczny na jego korzyść. Porta przygotowuje już od kilku tygodni sensacyjną broszurę złożoną z 300 stronnic, która będzie zawierała około 200 dokumentów następujących trzech kategoryj: Po pierwsze, skargi, reklamacye i petycye muzułmańskich i greckich mieszkańców Rumelii, którzy ucierpieli z powodu nadużyć bułgarskich. Powtóre, protesty mieszkańców tych okręgów, które pokojem sanstefańskim zostały wcielone do Bułgaryi, Serbii, Czarnogóry lub Rossyi (w Azyi.) Wreszcie listy i oświadczenia znakomitych osobistości popierające owe skargi i protesty. W końcu należy jeszcze wspomnieć o pogłosce, według której między Turcyą i Anglią toczą się rokowania o zakupno wyspy Cypru. Turcya jest podobno skłonną do odstąpienia tej wyspy Anglii za wynagrodzeniem w sumie 5 milionów funtów szterlingów."

(Powstanie w górach Rhodope.)

Naczelny wódz mahometańskich powstańców w górach Rhodope wystosował memoryał do rządu angielskiego, w którym prosi o wzięcie w opiekę ludności muzułmańskiej w południowej Bułgaryi. Autor memoryału powiada na wstępie, że ludność ta nie życzy sobie bynajmniej powrotu nadużyć i anarchii, która panowała podczas rządów tureckich, ale prosi o usunięcie gwałtów i okrucieństw popełnianych przez Rossyan i Bułgarów: które zmusiły ludność muzułmańską do podniesienia rokoszu. Ponieważ Porta odstąpiła Bułgaryę, przeto ludność muzułmańska ustanowiła rząd prowizoryczny, w którego skład wchodzi chrześcijanin, szyzmatycki biskup. Sofronius. W imieniu tego rządu prowizorycznego udaje się tedy naczelny wódz powstańców do rządu angielskiego i przedstawia mu następującą prośbę mahometańskiej ludności mieszkającej w południowej Bułgaryi: „W południowej Bułgaryi mieszka przeszło 3 miljonów muzułmanów. W tej chwili mają pod bronią przeszło 100.000 ludzi, którzy stoją pod mojemi rozkazami. Wszyscy są zdecydowani zginąć raczej niż poddać się Moskalom albo Bułgarom. Mają oni dobrych wodzów i są trzymani w karności. W obrębie naszych linij panuje wzorowy porządek, spokój i bezpieczeństwo, podczas gdy po stronie rossyjskiej panuje nieład, anarchia i zbrodnia. W tej chwili nie możemy bezpośrednio udawać się do sułtana, dla tego udajemy się do Anglii. Z drugiej zaś strony, jeżeli rząd Jej król. Mości nie pospieszy nam z pomocą i nie połączy się z nami, będziemy zmuszeni w przyszłej walce zachować ścisłą neutralność i oddać się pod opiekę szeryfa z Mekki. Byłoby to dla Anglii wielką klęską. Potrzeba więc koniecznie, ażebyś Pan (?) wytłumaczył gabinetowi angielskiemu a za pośrednictwem dzienników członkom parlamentu angielskiego, że tych 4 do 5 milionów muzułmanów, wcielonych do nowej Bułgaryi, nie zgodzi się nigdy na traktat sanstefański i stawić będzie opór do ostateczności. Toż samo nie zgodzą się ci muzułmanie na wcielenie do Grecyi, chociaż żyją w zgodzie z Grekami, chociaż w rządzie prowizorycznym zasiada Grek i chociaż w szeregach powstańczych jest mnóstwo Greków. Życzymy sobie pozostać i nadal poddanymi sułtana i upraszamy Anglię, ażeby pomogła nam i zapobiegła zaprowadzeniu bizantyńskich nadużyć. Życzymy sobie, ażebyśmy mogli sami wybierać rząd prowincyonalny, i ażebyśmy sami mogli oznaczyć system opodatkowania i t. p. Naród życzy sobie mieć chrześcijanina namiestnikiem, życzy sobie, ażeby siła zbrojna (milicya albo obrona krajowa) podlegała karności wojskowej i artykułom wojennym, ażeby wszyscy byli zarówno opodatkowani według starego zwyczaju, a mianowicie w ten sposób, iżby ogólna suma podatków była rozdzielona na wszystkich i ściągana przez władzę powiatową w formie podwójnej dziesięciny. Ten rodzaj samorządu dla tej mahometańskiej prowincyi będzie sprawiedliwy, zwłaszcza gdy się zważy, że chrześcijańska część Bułgaryi otrzymała podobną autonomię."

KRONIKA

* **Konfiskata.** Wczoraj skonfiskowano z polecenia c. k. prokuratoryi państwa numer 151 *Gazety Narodowej* za korespondencyę z Berlina.

= **Stypendyum** z fundacyi ś. p. Józefa Szmoniewskiego nadał zastępca kuratora tejże fundacyi p. Jan Sietnicki uczniowi 2 klasy szkoły realnej we Lwowie, Zygmuntowi Jakóbowi Szmoniewskiemu.

— **Zjazd pedagogiczny** odbędzie się, jak wiadomo, w Nowym Sączu dnia 18 b. m. Z udzielonego nam obszernego programu zapisujemy, że pierwsze posiedzenie, poprzedzone uroczystem nabożeństwem, odbędzie się o godzinie 10 rano. Po południu dnia tego będzie miał dr. K. Benoni rzecz o niektórych kwestyach organizacyi szkół średnich; o godzinie 5 odbędzie się konferencya dyrektorów wyższych szkół żeńskich, utrzymywanych przez towarzystwo pedagogiczne. Wieczorem tegoż dnia nastąpi wycieczka do miejskiego ogrodu strzeleckiego. Drugie posiedzenie z obfitym w ważne kwestye porządkiem dziennym odbędzie się nazajutrz 19 lipca o godzinie 8 rano, a po południu o godzinie 5 nastąpi wycieczka do Nawojowej; trzecie posiedzenie przypada 20 lipca, którego to dnia odbędzie się także wspólny obiad pożegnalny.

* **Rzezimieszek** odciął przedwczoraj rano na placu Strzeleckim pewnej żydówce płócienną kieszeń przyszytą do fartuszka wraz z 6 zł. Wkrótce wyśledzono złodzieja; był to niejaki Wojciech Kwis, szewc, który uzbrojony był w ostry knyp, służący jako instrument do podobnych operacyj.

* **Wypadek.** Franciszek Henc, włościanin, jadąc przedwczoraj ulicą Żółkiewską, omal nie padł ofiarą własnej nieostrożności. Koło od wozu chwyciło za koniec jego płótnianki i ściągnęło go pod wóz, którego koła uszkodziły go mocno w głowę. Włościanina musiano oddać do szpitala.

* **Obława.** Przy wczorajszej obławie po szynkach aresztowano trzydzieści osób.

— **Statystyka policyjna.** W miesiącu czerwcu organa dyrekcyi policyi krakowskiej aresztowały osób 793. Z tych oddano sądom cywilno-karnym 346, a mianowicie: za wydawanie podrobionej monety papierowej 2, za dzieciobójstwo 2, za kradzież 125, za sprzeniewierzenie 3, za oszustwo 3, za pobicie, skaleczenie i inne uszkodzenia ciała 3, za obrazę straży 15, za powrót z wydalenia 9, za spieszną jazdę 3, za pozostawienie koni bez dozoru 4, za złośliwe uszkodzenie cudzej własności 1, za przybranie fałszywego nazwiska 1, za włóczęgostwo i żebranie nałogowe 71, za pijaństwo 98, za zgorszenie publiczne 6. Oddano magistratowi miasta Krakowa za żebranie, brak zatrudnienia, brak miejsca przytułku, niemoralne życie, zbiegnięcie z terminu itd. 210. W szpitalu umieszczono osób 23. Ukarano zaś policyjnie za włóczęgostwo, awantury itd. 214. Nadto pociągnięto do odpowiedzialności 73 osób, a mianowicie: za przewinienia w służbie 46, za przekroczenie przepisów dorożkarskich 15, za otwarcie szynków w godzinach niedozwolonych 7, za dręczenie zwierząt 3, za tamowanie wolnego przejścia na chodniku 2.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: słynny anatom były profesor wszechnicy strassbourskiej dr. Karol Henryk Ehrman, przeżywszy lat 86; w Sztokholmie najznakomitszy entomolog szwedzki, intendent przyrodniczego oddziału muzeum państwowego w owem mieście, profesor Karol Stal, przeżywszy lat 45.

— **Pogrzeb królowej** hiszpańskiej Maryi de las Mercedes, który się odbył w piątek ubiegły, tak opisują dzienniki hiszpańskie: Orszak żałobny ustawił się w środkowym dziedzińcu zamku królewskiego w Madrycie i ztamtąd o godzinie wpół do 8 z rana wyruszył do Escurialu. Cała rzec można ludność stolicy odprowadzała zwłoki ulubionej królowej. O godzinie wpół do 11 przybył orszak żałobny do Escurialu: na wszystkich stacyach tłumy ludu okazywały swe współczucie. Egzekwie w Escurialu trwały blisko dwie godziny, poczem wielki ochmistrz dworu raz jeszcze otworzył trumnę, a minister sprawiedliwości dokonał oględzin i spisał akt zejścia. Następnie kardynał arcybiskup toledański odprawił ostatnie modlitwy, poczem ustawiono trumnę w urządzonej tymczasowo kaplicy słynnego kościoła zamku Escurial. Żal z powodu zgonu młodej królowej jest w Hiszpanii powszechny; wyrażają go w sposób jak najszczerszy dzienniki wszelkich stronnictw, nie wyłączając skrajnej opozycyi. Żałobę przybrał nietylko cały świat oficyalny, ale także wiele prywatnych rodzin.

— **O zawaleniu się tunelu** pod Schwelm w Niemczech donosi *Köln. Ztg.* Katastrofa zdarzyła się w miejscu, gdzie góra ma około 80 metrów wysokości. Wielu robotnikom i górnikom powiodło się wczas uciec z zagrożonego miejsca, ale niektórych doścignęła katastrofa podczas ucieczki. Z obu stron jednocześnie odkopują teraz usuwisko, robota ta jednak wymaga jak największej ostrożności, gdyż ciągle jeszcze spadają ze sklepienia belki i głazy. Tunel pod Schwelm zaliczany jest do największych na świecie; przejazd przez niego trwa 25 minut. Położony jest na linii drogi żelaznej Hagen-Elberfeld. Już dawniej donoszono, że tunel ten niebezpiecznie się w pewnem miejscu zarysował, jakoż właśnie, jak się zdaje, pracowali tam robotnicy nad naprawą sklepień. Telegram najnowszy z Barmen donosi, że do 10 dni zaledwie będzie można usunąć przeszkodę ruchu kolejowego w tunelu i odkopać wszystkie ofiary.

— **Kongres literacki** w Paryżu zamknięty został d. 29 czerwca. Ostatnią rezolucyą, jaką powziął 43 głosami przeciwko 38, było wyrażenie życzenia, iż pożądaną byłaby zupełna wolność słowa u wszystkich narodów. Kongres ustanowił komisyę, która ma się zająć utworzeniem międzynarodowego stowarzyszenia autorów.

— **Maffia.** Dzienniki sycylijskie donoszą, że w tych dniach uwięziono w Corleone niejakiego barona Melone i drugie jeszcze indywiduum, jako mocno poszlakowanych o współwinę w tajemniczem porwaniu i uprowadzeniu syna burmistrza w mieście Prizzi.

— **Cesarz marokkański** Sidi Muley Hassan, o którego zgonie doniosł jeden z dzienników madryckich, zakończył życie nagłą śmiercią. Był to drugi z kolei syn sułtana Sidi Mohameda i przyszedł na świat r. 1837 w mieście Mekinez, w północnem Marokko, gdzie ojciec jego był wówczas namiestnikiem. Po wstąpieniu tego ostatniego na tron r. 1859 używany był młody Sidi Muley Hassan kilkakrotnie do missyj dyplomatycznych, a mianowicie na dwór hiszpański; później był namiestnikiem różnych prowincyj przyszłego swego państwa. W roku 1873 wstąpił po ojcu na tron, do którego drogę jednak torować sobie musiał po trupach tysięcy swych poddanych, najstarszy bowiem syn zmarłego sułtana a brat jego, roszcząc pretensye do dziedzictwa korony, wszczął straszliwą wojnę domową, która krwawo została stłumioną. Sidi Muley Hassan był zresztą władcą dość umiarkowanym i wolnomyślnym, całowanym bardzo w kulturze europejskiej. Ponieważ żyje jeszcze kilku jego stryjów, zdaje się, że jeden z nich zechce zasiąść teraz na tronie marokkańskim, co może być znowu połączone z krwawemi przewrotami.

— **Wystawa powszechna** w Paryżu w ostatnim tygodniu czerwca była bardzo słabo odwiedzaną, być może z powodu panujących upałów. W tygodniu tym zameldowało się w Paryżu 10.547 przyjezdnych cudzoziemców, a mianowicie 3200 z Anglii, 1503 z Belgii, 1177 z Niemiec, 802 ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, 731 z Włoch, 631 z Szwajcaryi, 476 z Austryi, 385 z Hiszpanii, 334 z Holandyi, 254 z Rossyi, 144 ze Skandynawii, 83 z Danii, 83 z Portugalii, 75 z Brazylii, 56 z Algieru, 52 z Turcyi, 37 z Grecyi, 36 z Rumunii, 35 z Kanady, 31 z kolonij fancuskich, 29 z Indyj Wschodnich, 27 z Egiptu, 17 z Meksyku, 15 z Japonii, 14 z

Chili, 14 z Persyi, 12 z Wenecueli, 11 z Peruwii, po 6 z Kolumbii i Costarica, po 4 z Chin i Australii. po 3 z Rzeczypospolitej Rówuikowej i Marokko, po 2 z Boliwii, Guatemali i Paragwaju, a wreszcie z Tunisu 12.

— **O potwornej zbrodni**, popełnionej niedawno przez tak zwanych czerńców, t. j. mnichów w Ławrze kijowskiej, opowiadają dzienniki rossyjskie. Jeden z profesorów wszechnicy kijowskiej, odbywając z kilkoma uczniami przechadzkę po ogrodach zakonnych spostrzegł pomiędzy gałęziami drzewa powieszoną dziewczynę 13 letnią, której twarz już była zsiniała, drgające ciało jednak dawało jeszcze znaki życia. Rzucono się natychmiast, ażeby odciąć nieszczęśliwą i przywrócić ją, jeśli można do życia, lecz że pierwszym ruchem studentów wypadła z zarośli liczna gromada czerńców, uzbrojona w kije, z wielkim krzykiem, odgrażając się, że nie pozwoli ludziom świeckim ratować dziewczyny, na której samo duchowieństwo wykonało przed chwilą wyrok śmierci. Wszczęła się tedy bójka zacięta pomiędzy mnichami a studentami, w której ostatni o tyle wzięli górę, że nieszczęśliwa ofiara została odcięta i odwieziona do pobliskiego szpitalu, gdzie ją przywrócono do życia. Z przeprowadzonego dotychczas śledztwa wstępnego wyszło na jaw, że mnichy spotkawszy 13 letnią córkę mieszczanina, Maryę Tymoszczeńko, zawlekli ją do ogrodu i po długiem szamotaniu powiesili jako „nieposłuszną władzy duchownej“.

— **Walki z Indyanami** w zachodnich stanach Unii amerykańskiej trwają ciągle. Według depesz z Filadelfii z dnia 28 czerwca wojska Unii stoczyły kilka zaciętych potyczek z plemionami „czerwonoskórych“ stanu Oregon, przyczem zdobyły obóz Indyan, utraciwszy tylko 8 ludzi. Generał Howard poprowadził tam świeże posiłki.

— **O niezwyczajnem zjawisku** donosi londyński *Globe*. Miasto Wirginia City, na terytoryum Newady w Ameryce, formalnie posuwa się z góry na dół bardzo spokojnie i bardzo powoli, ku wschodowi. Ruch ten przypisują zapadaniu się powyżej miasta jednej z licznych kopalni w tej okolicy. Chociaż całe miasto posuwa się z godną uwagi systematycznością, na powierzchni wszakże nie ma żadnych oznak, któreby kazały wnosić, że przyczyną zjawiska jest ruch podziemny. Dokładniej, niż mieszkańcy, mogły się o tem przekonać towarzystwa fabryki gazu i wodociągów, gdyż ruchomość gruntu na położenie rur oddziaływa dotkliwie. Na ulicach *B.* i *C.* zrobiono jakoby spostrzeżenie, iż grunt posuwa się w kierunku północnym i wschodnim. W pewnej fabryce, rury, skutkiem ruchu ziemi, znacznie zbliżyły się do siebie. Jak nadmieniliśmy, w środku miasta nie widać nigdzie szczelin; w południowej jednak części utworzyła się wielka i niepokojąca szpara. Hotel „międzynarodowy od czasu swego założenia, wraz z innemi budynkami w tymże cyrkule, posunął się o pięć cali naprzód, ku wschodowi. Prócz wspomnianych towarzystw. dotychczas nikt z mieszkańców z powodu tego zjawiska nie został poszkodowany.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Nafta i okowita.

|.| **Wiedeń**, 2 lipca. *(Korespond. Gaz. lw.)* Opóźniamy się nieco z sprawozdaniem, czekawszy ostatniego sprawozdania z Ameryki, które sięga dnia 11 czerwca, a donosi nam o znacznie ożywionym w tygodniu od dnia 4 do 11 czerwa obrocie, przechodzącym daleko poza 100.000 barył, tudzież o pomnażającym się od dwu tygodni już wywozie nafty do Europy. Wiadomo, że na głównych targowiskach europejskich zapasy i tak już przewyższały niezmiernie konsumcyę i popyt; przy nowym przypływie towaru trudno spodziewać się jakiegośkolwiek polepszenia cen. Zdaje się, że płynące do Europy mnóstwo towaru już oddziaływa niekorzystnie na cenę, skoro polepszające się w ubiegłym tygodniu notowania (a to wskutek budzącej się zwolna spekulacyi na zimę) od dnia wczorajszego znów stanowczo się cofnęły. Jednocześnie w Ameryce nastała mała zniżka, prawdopodobnie dla większego jeszcze zachęcenia kupców europejskich. Wrażenie ogólne jest takie, że w Ameryce jest przesadność w produkcyi, a w Europie zbytnia pochopność do spekulacyi na podstawie nizkich cen teraźniejszych.

W czasie od dnia 1 stycznia do dnia 11 czerwca wywieziono ogółem z Ameryki:

w roku 1878 galon 98,757,802
„ „ 1877 „ 121,355,994
„ „ 1876 „ 83,993,210
„ „ 1875 „ 79,928,899
„ „ 1874 „ 90,444,665

Z samego portu nowojorskiego wywieziono w tym roku 70,862,227 galon (w roku zeszłym także do dnia 11 czerwca 87,088,927); w tygodniu zaś od d. 4 do 11 czerwca wypłynęło 3,661,903 galon, z których na porty europejskie przypada 2,880,224 galon, mianowicie 2,320,489 towaru rafinowanego, a 559,735 surowego (do Hawru i Liwerpolu).

Notujemy:

w Wiedniu za 50 kilo z dworca z cłem: dnia 23 czerwca 9.65, dnia 2 lipca 9.70 zł.;

w Tryeście za 100 kilo bez cła: dnia 22 czerwca 15, dnia 1 lipca 15 zł.;

w Bremie za 50 kilo *netto* z beczką: dnia 22 czerwca 10 70, dnia 1 lipca 10.70 mrk.;

w Hamburgu za 50 kilo *netto* z beczką: dnia 22 czerwca 10.60, dnia 1 lipca 10.50 mrk.;

w Nowym Jorku za galonę ($2._{8}$ kilo, 3_{8} litra): dnia 22 czerwca 11¼, dnia 1 lipca 11 ct. pap.

W handlu okowitą na naszem targowisku panuje stan równający się niemal zastojowi. Już w sprawozdaniu ostatniem zapowiedzieliśmy zniżkę, która rzeczywiście też nastąpiła, podczas gdy w Peszcie cena nieco dalej znów postąpiła w kierunku zwyżkowym. Na targowiskach niemieckich już w ciągu tygodnia ubiegłego ceny powszechnie uległy obniżeniu, a tydzień bieżący rozpoczął się wczoraj dalszem obniżeniem. Najwydatniejsze atoli postępy czyni zniżka w Paryżu, gdzie różnica w jednym tygodniu doszła blizko 2 frk. Terminy jesienne powszechnie bardzo nizko są notowane w nadziei obfitych sprzętów tegorocznych.

Notujemy porównawczo:

Wiedeń	22 czerwca	33,	d. 2 lipca.	32.75 zł.
Peszt	„ „	31.50-31.75	„ 1 .	31.75-32 „
Wrocław	„ „	51.50	„ „	51. mrk.
Szczecin	„ „	51.70	„ „	50.90 „
Berlin	„ „	53.50	„ „	52 50 „
Paryż	„ „	59.75	„ „	58 frk.

* **Targ lwowski.** (Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej za czas od 22 czerwca do 29 czerwca.) Wszystkie ceny za 100 kilogramów. Pszenica 9.— do 10·40 złr. Żyto 5.50 do 6·50 złr. Jęczmień 5·50 do 6·50 złr. Owies 5·— do 5.25 złr. Hreczka —·— do —·— złr. Kukurudza zeszłoroczna 5·75 do 6·25 złr. Kukurudza nowa 5·— do 5·75 złr. Proso —·— do —·— zł. Groch do gotowania 6.25 do 6·75 złr. Groch pastewny 5 25 do 5·75 złr. Soczewica —·— do —·— złr. Fasola 9.— do 9·25 złr. Bobik —·— do —·— złr. Wyka 4·— do 4·25 złr. Koniczyna najprzedniejsza 20·— do 32·— złr., przednia —·— do —·— złr., średnia —·— do —·— złr., pośledna —·— do —·— złr. Tymotka —·— do —·— złr. Anyż rossyjski —·— do —·— złr. Anyż płaski 41·— do 43·— złr. Kminek 32·— do 38·— złr. Rzepak zimowy 13.75 do 14.— złr. Rzepak letni 11·— do 11·75 złr. Rzepik zimowy —·— do —·— złr. Rzepik letni —.— do —·— złr. Lnianka —·— do —·— złr. Nasienie lniane —·— do —·— złr. Nasienie konopne —·— do —·— złr. Chmiel —.— do —·— złr. Spirytus gotowy 30·— do 30·75 złr.

* **Na dziewietnastem** ciągnieniu losów pożyczki premiowej krakowskiej, wylosowano następujące numera:

Nr. 22198 wygrał 15.000 złr., Nr. 58.166 wygrał 1500 złr., Nr. 52821, 50656 i 19474 wygrały po 500 złr.

Następujących 120 losów wygrały po 30 złr. mianowicie: Nr. 71885 31879 35062
34125 39964 32762 39445 62823 14356
67688 31245 66063 62880 55142 11291
25132 14237 8395 23303 70481 69168
3408 9701 72519 71953 17300 38556
67804 22370 30230 26243 33571 53676
15119 33312 53178 45244 24949 74871
35615 33519 69233 18648 59795 25691
58203 19429 7773 39476 62405 53770
30549 43017 49570 37613 58020 33693
74468 18588 36285 42097 21894 19923
36833 44441 70659 16557 4796 8407
40145 49019 12331 59824 74676 16603
69407 51132 31925 7764 31774 39430
56865 35048 29328 11500 58830 21970
18571 66844 41844 41324 39183 58924
5250 28511 57254 27316 63751 40126
228 52741 41108 52996 65182 7864
5802 30731 13362 13749 38113 29858
63868 72275 28635 42601 58430 6649
33590 67889 10079.

* **Na ciągnieniu losów** kredytowych wyszły następujące nra: Główna wygrana padła na seryę 2.123 Nr. 28; 40.000 złr. wygrywa ser. 2.044 Nr. 97; 20 000 złr. ser. 1.519 Nr. 83; po 5.000 złr. ser. 2.553 Nr. 50 i 56. W ciągnieniu losów gminy m. Wiednia wyszły następujące Nra: Główna wygrana padła na ser. 1427 Nr. 36 50.000 złr. wygrywa serya 1,634 Nr. 51 10.000 złr. ser. 761 Nr. 91.

÷ **Wiedeń**, 2 lipca. Na dzisiejszy targ na nierogaciznę spędzono towaru lekkiego 1471 szt., średniego 1085 szt., ciężkiego 970 szt., razem 3526 sztuk, czyli o 31 sztuk mniej niż przed tygodniem. Przy ospalszym jeszcze niż zwykle ruchu, a to wskutek zmniejszającej się znowu konsumcyi, ceny zeszłotygodniowe niezupełnie się utrzymały.

Płacono towar lekki 30—39 złr. średni 41—43 zł. ciężki 43—45 zł. za 100 kilo żywej wagi.

OSTATNIA POCZTA

Kwestya okupacyi Bośnii i Hercegowiny jest zawsze jeszcze otwartą. Pełnomocnicy tureccy „oszańcowali się“ po za swemi instrukcyami, które nie pozwalają im przystąpić do uchwały, powziętej w piątek przez kongres, a nowe instrukcye mimo urgensów dotychczas nie nadeszły. Ten niespodziewany opór Porty zasępił nieco horyzont kongresu, chociaż nadzieja pokojowego wyjścia z dylemmatu bynajmniej nie jest wykluczoną. Kunktatorstwo Porty w najlepszym razie będzie miało ten skutek, że zwlecze o kilka dni wykonanie uchwały kongresu. Kwestya bośniacko-hercegowińska uważaną jest bowiem jako stanowczo załatwioną, mniejsza o to, czy Porta poda rękę do zgody lub nie. W tym ostatnim przypadku wkroczenie wojsk austryackich do Bośnii nastąpiłoby dopiero po zakończeniu kongresu.

W kołach dyplomatycznych utrzymuje się zdanie, że kongres jeszcze w tym tygodniu ukończy dyskusyę nad kwestyami głównemi, a w przyszłym tygodniu zajmie się tylko formalną legalizacyą prac komisyi redakcyjnej. Po rozwiązaniu kongresu obradować będą jeszcze przez czas pewien komisye, którym poruczono uregulowanie szczegółów.

We wtorek 2 lipca obradował kongres nad neutralizacyą ujść Dunaju i kwestyą wynagrodzenia wojennego. Sprawa granic Serbii i Czarnogóry, która także stała na porządku dziennym, została odłożoną na posiedzenie następne, ponieważ elaboraty komisyjne ze względów formalnych musiały być napowrót odesłane komisyi. Wnioski tej komisyi znane już są czytelnikowi; tu dodajemy tylko, że dyferencye między Austryą a Rossyą co do Pirotu, zostały stanowczo załatwione, a to po myśli Austryi, która domagała się przyłączenia tego miasta do Serbii. Przyznane Czarnogórze prawo wolnej żeglugi na Bojanie, rozciąga się aż do morza, natomiast nie otrzyma Czarnogóra portu na jeziorze Skodryjskiem.

W kwestyi Dunaju uchwalono przedewszystkiem zasadę wolnej żeglugi w myśl postanowień traktatu paryskiego. Wzdłuż brzegów Dunaju nie mogą istnieć żadne fortyfikacye, statkom wojennym wzbroniony jest wstęp na Dunaj. Termin „neutralność Dunaju“ zastąpiony ma być innym, w którym to celu wybrano osobny komitet. Dla ujść Dunaju ustanowioną zostanie międzynarodowa komissya nieustająca z większemi niż dotychczas atrybucyami; oprócz tego istnieć będzie osobna „komissya państw nadbrzeżnych“, co do której jednak nie stanowczego jeszcze nie uchwalono.

Kwestya wynagrodzenia wojennego była również przedmiotem dyskussyi, a pełnomocnicy uznali ją za sprawę obchodzącą wyłącznie Rossyę i Turcyę a przeto nie należącą do kompetencyi kongresu. Delegowani rossyjscy oświadczyli jednak w formie oficyalnej, że rząd rossyjski gotów jest pozostawić dawniejszym wierzycielom Porty przysługujące im prawo pierwszeństwa. Nadto oświadczyła Rossya, że za 40 milionów funtów szterlingów. które Turcya zapłacić winna tytułem kontrybucyi wojennej, nie żąda terytoryalnego wynagrodzenia.

Szanse Grecyi źle stoją na kongresie. Kongres nie chce dalej uszczuplać terytoryum tureckiego, wskutek czego plany aneksyjne Grecyi nie mają widoków powodzenia. Zdaje się, że kongres przyjąwszy do wiadomości pretensye Grecyi, odeszle ją z jej żądaniami wprost do rządu tureckiego. W najlepszym razie otrzymają Grecy Kretę i to nie na nieograniczoną własność.

Znowu obiegają pogłoski, że ks. Karol rumuński zamierza zrzec się tronu. Rossyanie zaczynają już wypędzać Rumunów z Bessarabii; temi dniami zmusili władze rumuńskie do ustąpienia z Bolgradu.

Książę Alexander Heski przybył do Berlina i odwiedził członków rodziny królewskiej, księcia Bismarcka i kilku delegowanych kongresu, a potem przyjmował wzajemnie ich odwiedziny. Następca tronu zabawił u niego dość długo w „Hotel Royal.“ Słychać, że książę Aleksander Heski kandyduje o tron bułgarski.

Nowoje Wremia otrzymało wiadomość telegraficzną od własnego korespondenta z Filipopola, że wieści o mającym nastąpić podziale Bułgaryi wywarły na jej mieszkańcach wrażenie „przerażające“. Nikt z nich nie przypuszcza myśli, aby Rossya mogła pozwolić na oddanie Słowian napowrót pod rządy Turcyi. Ztąd rozpacz i oburzenie niezmierne. Spodziewać się należy niechybnie wielkich zaburzeń i nieporządków przy ewakuacyi Bułgaryi z wojsk rossyjskich. Kto żyje, uzbraja się w zamiarze prowadzenia walki, bez względu na wszelkie postanowienia kongresu.

Dzienniki włoskie podają brzmienie odpowiedzi udzielonej w parlamencie włoskim 29 z. m. przez ministra spraw wewnętrznych p. Zanardellego na interpelacyę p. Selli w sprawie znanego excesu w Wenecyi. Odpowiedź ministra brzmi: „Bardzo mi przyjemnie, że pp. deputowani Sella, Alvisi i Indelli dali mi sposobność wyjaśnienia nieporządków zaszłych w Wenecyi i skreślenia wrażenia, jakie one zrobiły na rządzie. Opieram się w tej mierze na oficyalnych raportach. Wczoraj około 9 wieczór rozeszła się w Wenecyi pogłoska, że wzbroniono Tryesteńczykom urządzenia wycieczki do Wenecyi. Gromadka młodych ludzi na *Piazza* wzniosła okrzyk: *„Viva Trieste Italiana!“* Wkrótce potem tłum ludzi podążył do Calli, gdzie znajduje się konsulat austryacki. Wytłuczono szyby i herb austryacki wrzucono do kanału. Herb ten został wkrótce napowrót umieszczony na swojem miejscu, a prefekt wyraził konsulowi najgłębsze ubolewanie. Zbytecznem byłoby nadmieniać, że ubolewam nad temi wypadkami, a niech mi wolno będzie dodać, że miasta Wenecyi nie czynię za to odpowiedzialnem. Wenecya jest miastem gościnnem i wykształconem. Wielu obywateli odwiedziło konsula albo posłało mu swoje bilety. Te ubolewania godne wypadki mogą być tylko dziełem ludzi nierozważnych. Rząd ubolewa nad tem co zaszło, a zeliżby władze lokalne nie spełniły swej powinności, rząd postara się, aby wypadki tego rodzaju nie powtórzyły się więcej.“

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 3 lipca. *Polit. Corr.* donosi z Berlina: Między 6 a 7 lipca kongres załatwi zapewne wszystkie kwestye główne. Jest nadzieja, że 10 lipca podpisane będą transakcye berlińskie. Wielki festyn dworski zamknie okres narad. Z szczegółów należy zanotować, że Serbia zatrzyma Nisz, Pirot i Wranję a jako granicę zachodnią przełęcz Koparnickie. Pretensyom Czarnogóry nie zupełnie stało się zadość. Zapewniają, że tureccy delegaci otrzymali nowe instrukcye w kwestyi Bośnii i Hercegowiny, ale instrukcye te są negatywne i nie zmieniają położenia

Polit. Corr. donosi z Konstantynopola: Utrzymują, że Porta uwiadomiła swoich pełnomocników na kongresie, iż nie zezwala, aby okupacya wychodziła po za granice oznaczone traktatem.

Temuż dziennikowi donoszą z Aten, że w miejsce Petmezasa mianowany został ministrem wojny gen. Soutzos.

Berlin, 3 lipca. Dziś nie ma sesyi kongresu, ale odbywa się posiedzenie komisyi redakcyjnej. Następne posiedzenie kongresu, które zapewne odbędzie się jutro, poświęcone będzie załatwieniu kwestyi rumuńskiej i czarnogórskiej w sposób już wiadomy. Kwestya Dunaju znacznie jest uproszczoną, gdyż łącząca się z nią sprawa twierdz dunajskich załatwioną już została uchwałami w kwestyi bułgarskiej. Kwestya Dunaju nie nastręczy zapewne specyalnych trudności. Z komisyi dunajskiej wystąpią zapewne tureccy członkowie a wstąpią do niej rumuńscy komisarze. W kwestyi okupacyi Bośnii i Hercegowiny tureccy pełnomocnicy nie otrzymali dotąd nowych instrukcyj, sprawa ta poruszoną będzie ponownie na przyszłem posiedzeniu. Kwestya wynagrodzenia wojennego ma być podobnie uważana za rzecz, która obchodzi tylko Rossyę i

Turcyę i między niemi ma być załatwiona. Terytoryalny zastaw prawdopodobnie nie nastąpi. Przyszłe posiedzenie poświęcone ma być głównie kwestyi greckiej. Jak mówią, greccy delegaci starać się będą o wyjednanie nabytków terytoryalnych na północy aż po linię, wiodącą od Olimpu lub rzeki Vistrica do okolicy Janiny, a nadto o przyznanie wyspy Krety.

Berlin, 3 lipca. Kongres odbędzie jeszcze cztery a najwięcej sześć posiedzeń, które poświęcone będą kwestyi greckiej, dunajskiej, cieśnin morskich i Turcyi azyatyckiej. Pogłoska o wyjeździe tureckich pełnomocników nie ma podstawy, Karatheodory był dziś jeszcze w komisyi, zajmującej się regulacyą granic.

Paryż, 3 lipca. *Temps* winszuje kongresowi rezultatu i wyraża zadowolenie, że kongres zabezpieczył pokój — stwierdza jednak, że pokój ten stworzy w południowo-wschodniej Europie całkiem nowe, bardzo groźne, a na przyszłość wielce niebezpieczne położenie. Berliński kongres był tryumfem polityki rossyjskiej, która działała w porozumieniu z Niemcami. Pokój z r. 1878 jest nagrodą za usługi oddane Niemcom w r. 1870, i stanowi bardziej abdykacyę Anglii niż kiedykolwiek przedtem. Dziełem kongresu jest podział Turcyi. *Temps* mniema, że Konstantynopol uważany być musi za stracony, jeżeli Anglia nie oświadczy na kongresie, że zamierza podjąć się na własną rękę jego obrony.

Moniteur twierdzi, że tajemnica angielsko-rossyjskiego porozumienia polega na fakcie wydania całej azyatyckiej Turcyi w ręce angielskie w nagrodę za utworzenie księstwa bułgarskiego i retrocesyę Bessarabii.

Rzym, 3 lipca. W Izbie odbyły się narady nad dochodami budżetu na rok 1878 i połączonemi z nim kwestyami skarbowemi. Minister Seismit-Doda wykazywał rzetelność swych preliminarzy i zarządzonych przez lewicę oszczędności, odpierał różne zarzuty i zażądał, aby Izba objawiła zupełne zaufanie do polityki skarbowej rządu. Izba przyjęła 204 głosami przeciw 60 porządek dzienny deput. Tajaniego, pochwalający plan finansowy ministra.

Wiedeń, 4 lipca. (*Tel. pryw.*) Według informacyj *Fremdenblattu* stanie wkrótce siedm dywizyj austryackich na stopie wojennej. Wojska te użyte być mają do akcyi okupacyjnej, która, odpowiednio do stosunków wschodnich, wykonaną zostanie z imponującą siłą. *Fremdenblatt* ubolewa, że pełnomocnicy tureccy opierają się okupacyi Bośnii i Hercegowiny, i podnosi, że porozumienie się pojednawcze w tej kwestyi wyszło by właśnie na korzyść Turcyi.

Presse donosi, że Porta żąda, aby okupacya Bośnii i Hercegowiny nie trwała dłużej niż dwa lata, i aby ilość wojska austryackiego była stanowczo ograniczoną.

Nowa Presse donosi, że zaburzenia, które ponowiły się pozawczoraj w Marsylii, miały bardzo groźny charakter, chociaż powiodło się przywrócić spokój bez użycia ostatecznych środków wojskowych.

Obiega pogłoska, że Bułgarya i Rumunia połączone być mają unią personalną, pod dynastyą księcia Karola.

Wiedeń, 4 lipca. (*Tel. pryw.*) Pogłoski o blizkiej dymisyi gabinetu nie mają podstawy. Od czasu ostatniego przesilenia w ciągu rokowań ugodowych kwestya dymisyi nie została formalnie postawioną — a w każdym razie aż do jesieni sprawa ta pozostanie w zawieszeniu. Sejm galicyjski zwołany zostanie w wrześniu i obradować będzie do połowy października.

Berlin, 4 lipca. (*Tel. pryw.*) Wypracowane przez ministerstwa sprawiedliwości i spraw wewnętrznych projekty ustaw antisocyalistycznych przedłożone zostały ministerstwu państwowemu do ostatecznej decyzyi.

Wczoraj późnym wieczorem opowiadano tu sobie, że tureccy pełnomocnicy otrzymali z Konstantynopola instrukcye, polecające im przystąpienie do uchwał kongresu w kwestyi Bośnii i Hercegowiny.

Londyn, 4 lipca. *Times* ogłaszają sprawozdanie z rozmowy, jaką ich korespondent berliński miał z ks. Bismarckiem, dnia 3 b. m. Ks. Bismarck wyraził się, że pragnie pokoju, i że, co tylko było można, uczynił dla jego utrzymania od czasu, gdy drogi wiodące do tego celu stały się jasne. Anglia odniosła pyszny rezultat przez ograniczenie Bułgaryi. Skoro tylko kwestya bułgarska została załatwiona, pokój był już zapewniony. Nie należy jednak wymagać nowych ustępstw od Rossyi, gdyż jej zamiłowanie pokoju ma swoje granice. Niemcy uczyniły wszystko, co było można, dla zachowania pokoju: gdyby jednak wbrew wszystkiemu wybuchła wojna, Niemcy mogłyby stać od niej w dali. Kwestya Batum jest istotnie kwestyą trudną, ale znajdzie zapewne pokojowe załatwienie po za kongresem. Bismarck mniema, że Turcya ostatecznie ustąpi wobec Austryi ale Grecyi nie uczyni żadnych koncesyj.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 3 lipca 1878, godzina 2. m. n. 28. Losy kredytowe 162·50, Węg. akcye kredyt. 233·50, Akcye anglo-austr. 116·50, Akcye banku Union 74·50, Akcye kolei Karola Ludwika 251·50, Akcye kolei północn. 208·—, Akcye kolei południowej 77·50, Akcye kolei Alföld 125·50, Akcye kolei Elżbiety 176·50, Akcye kolei Lwow-Czerniow. 125·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 121·—, Akcye kolei Rudolfa 126·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węg. oblig. państw w złocie 68·25, Galic. oblig. indemn. 86·—, Losy z r. 1864 141·25, Akcye kolei siedmiogrodzkiej 112·75, Akcye banku obrotowego 110·—, Losy tureckie 25·—, Akcye kolei węg.-galic. 90·—, Akcye kolei państwowej 260·75, Akcye banku związkowego 109·50, Rubel papierowy 1·21¼, Węgierskie losy 83·25, Mark niem. 57·15, Węgierska renta —.— Usposobienie stłumione.

Wiedeń, dnia 3 lipca, godzina 5, minut 18. Akcye kredytowe 261·50, Anglo-austr. —·—, Akcye banku Union —.—, Kolej Kar. Ludw. 252·—, Południowa 77·50, Renta pap. 64·67, Galic. bank. hyp. 90·50, Gal. oblig. indemn. —·—, Gal. listy zastaw, banku włośc. 91·25, Losy z r. 1860 —·—, Napoleonsdor 9·26—, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, dnia 4go lipca, godzina 10 minut 46. Akcye kredytowe 260·90. Anglo-Austr. 116·10, Unionsbank 74·—, Kolej Karola Ludwika 251·50, południowa —·—. Rubel papierowy 1·21¼, Gal. listy zastawn. —·—, Gal. listy indemnizacyjne —·—, Gal. bank rustykalny —.—, Losy z r. 1860 — —. Napoleonsdor 9·27½. Usposobienie rezerwowane.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 4 lipca 1878 o godz. 7 rano.

Barometr 721.6 mm. Psychrometr suchy 18.1°C. Psychrometr wilgotny 16.5°C. Prężność pary 13.0mm. Wilgoć 84% .Zachmurzenie 9 Wiatr SW2. Ozon 8 Opad w mm z ostatnich 24 godzin — Temperatura powietrza + 14.4°R

Barometr opada

Przyjechali do Lwowa.

dnia 4 lipca 1878.

Hotel Europejski.

Pp. S. Dworski z Przemyśla. J. Zaleski z Krakowa. W. Zilinski z Wiednia. P. Grun z Niemiec. T. Plewnicki z Czerniowiec.

Hotel Angielski.

Pp. F. Jasiński z Olszanicy. K. Klun z Laibach. Dr. A. Pulman z Mielnicy.

Hotel George'a

Pp. Ks. Maurocordato z Multan. J. Jaruntowski z Załanowa. F. Lityński z Trembowli. Dr. Friedberg z Drohobycza. M. Klemann z Moguncyi. Z. Utitz z Pragi.

Hotel Kohna.

Pp. E. Zakrzewski z Sokala. Dr. S. Horodyński z Rohatyna. P. Grocholski z Tarnopola.

Hotel Langa.

Pp. E. Marmarosz z Stanisławowa. B. Kahany z Wiednia. M. Quitner z Wiednia. J. Pfafenbickler z Wiednia.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwow, dnia 3 lipca 1878

		płacą (walutą austr.) zł. ct.	żądają (walutą austr.) zł. ct.
1. Akcye za sztukę.			
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	bez kupona	252 50	255 —
Kol. lwow.-czer.-jas. „ 200 zł. m. k.		125 —	127 50
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.		239 50	243 —
Banku kredyt. gal. po 200 zł. w. a.		210 —	214 —
2. Listy zast. za 100 zł.	bez kupona bieżącego		
Tow. kredyt. galic. 5% w. a.		85 —	85 75
„ „ „ 4% „		79 75	80 75
„ „ „ 5% okresowe		85 —	85 75
Banku hip. galic. 6% w. a.		89 85	90 65
Listy dłużne Z. kr. wł. 6% w. a.		90 50	92 —
3. Listy dłużne za 100 zł.			
Ogoln. roln. kred. Zakł. dla Gal. i Bukow. 6% los. w 15 lat.		90 25	91 30
Lw. kr. m. 6% w. a. w 15 lat.		— —	— —
„ „ 6% w. a. w 30 lat.		— —	— —
4. Oblig. za 100 zł.			
Indemniz. galic. 5% m. k.		85 80	86 70
Pożyczki kraj. z r. 1873 po 6% w. a.		90 —	91 25
5. Losy Miasta Krakowa		14 25	15 50
„ „ Stanisławowa		20 —	22 —
6. Monety.			
Dukat holenderski		5 28	5 38
Dukat cesarski		5 32	5 42
Napoleondor		9 22	9 30
Półimperyał		9 36	9 56
Rubel rossyjski srebrny		1 72	1 82
„ „ papierowy		1 20	1 22
100 marek niemieckich		56 70	57 70
Srebro		100 25	102 —
Kupony w srebrze		100 —	101 50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 1 lipca 1878.

	płacą.	żądają.
1. Dług Państwa.		
Jednolity dług Państwa w banknot. maj-listopad	64.45	64 60
luty-sierpień	64.45	64.60
Jednolity dług Państwa w srebrze styczeń-lipiec	66.45	66.60
kwiecień-październik	66.45	66.
Losy z roku 1839 całe	333.—	335 —
„ „ 1839 piąta część	333. —	335.—
„ „ 1854 po 250 złr.	—.—	—.—
„ „ 1860 po 500 złr. 5%	113.80	114.30
„ „ 1860 po 100 złr. 5%	122.25	122.75
„ „ 1864 (z premią) po 100 złr.	140.50	141.—
„ „ 1864 „ po 50 złr.	139.50	140.—
Renty Como po 42 lir. aus.	24.—	25.—
Listy zastaw. doman państw. po 120 złr. 5%	139.—	139 50
Austr. asyg. skarb. zwrotne 1878 5%	98.50	98.75
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4%	74.80	74.95
2. Obligacye indemn. 5% za	—.—	—.—
Czech	102 50	103 50
Bukowiny	82 25	82.75
Galicyi	86.—	86 30
Niższej Austryi	104.50	105.—
Siedmiogrodu	76.50	78.—
Węgier	77.—	77.50
3. Inne pożyczki publiczne.		
Galic. pożyczka krajowa z r. 1873 6%	—.—	—.—
4. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit zł. 120	116.50	117.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	253 60	253.80
Niższo-austr. tow. eskomt po 500 zł.	775.—	780 —
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. handl. i prz. a 200 zł. wpł. 40%	—.	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego a 600 zł.	844.	846.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	474 —	476 —
Kol. Cesarzow. Elżbiety po 200 zł. m. k.	174.—	175 —
Kol. Preszów-Tarn. (w. c.) a 200 zł. w srbr.	—.—	—.—
Półn. kolej po 1000 zł.	2050 —	2055 —
Kol. Kar. Ludwika po 200 zł. m. k.	251.25	251.50
Lwow. Czern. kolei po 200 zł. w. a. w sr.	124 25	124.75
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	261.—	261.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	76.—	76 50
I. Kol. węg. gal. a 200 zł. w sr.	84.50	— —
5. Listy zast. losowane		
[illegible] rolniczo-kredytowy Zakład dla [illegible] Bukowiny, w 15 l. 6%	90.—	91.—
Powsz. [illegible] ł. kred. ziem. 5% w sr.	109 75	110 25
Gal. [illegible] kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6%	90 —	92 —
„ „ „ „ w 20 „ 7%	95 50	96 50
„ „ „ „ „ „ w 36 „ 5%	94.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	79 50	—.—
„ „ „ „ po 5%	85.—	85.50
„ „ „ „ po 5% w 37 latach zwrotne	85.—	85 50
Gal. banku hipot. po 6%	90.—	90 50
Gal. zakł. kred. włość. po 6%	90.75	91.25
Tow. kred. miejs. lw. w 15 l. wyl. po 6%	—.—	—.
„ „ „ „ w 30 l. wyl. po 6%	—.—	—.—
Banku narodowego po 5%	—.—	—.—
Węg. tow. ziem. po 5½%	94 50	94.75
„ „ „ po 5%	86.50	86 75
6. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5% w. a.	73.20	73 50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w cz.) a 300 zł. 5% w srebr.	—.—	—.—
Kol. poł. po 100 zł. m. k.	103.—	104 —
„ „ 100 zł. w. a.	97.75	98 25
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5%	100 50	101.—
„ „ „ II. emisyi	100 75	101.25
„ „ „ III	98. —	98.20
„ „ „ IV.	97 —	98 —
Kol. Lwow. Czer.-Jas. II. emi. ł. 5% w srebrze z r. 1866	81 —	81.50
z r. 1867	80.75	81.25
z r. 1869	74 50	74.75
z r. 1872	69.—	69 50
Węg. gal. kol. à 200 zł. 5% w srebrze	67.—	67.25
7. Losy.		
Inst. kred. dla hand. i prz. po 100 zł. w.	165.—	166 —
Clarego po 40 zł. m. k.	29.75	30.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m	—	— —
Keglevicha po 10 zł. m. k.	14.—	14 50
Losy miasta Krakowa	—.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	28 25	29.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.25	30.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 50	15 —
Salma po 40 zł. m. k.	40.60	41.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	33.75	34.25
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. wa.	20.50	21.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	119.—	121 —
„ „ 50 zł m. k.	61.—	63.—
Waldsteina po 20 zł. m. m.	23.40	23.70
Windischgrätza po 20 zł m. k.	28.25	28 75
Weksle (na 3 miesiace).		
Augsburg za 100 zł w. p. n.		
Berlin za 100 mark w. n. p.		
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	116 15	116 40
Paryż za 100 fr.	46 30	46.40
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.50.—	5 52 —
„ pełnej wagi	5.50 —	5 52 —
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	9.31.50	9.32.50
Rossyjski imperyał	9.54 —	9.56 —
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	101 —	101 10

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

z dnia 3 lipca 1878.

	zł	ct
Jednolity dług państwa w banknotach	64	55
w srebrze	66	60
Renta w złocie	75	10
Losy pożyczki z roku 1860	114	—
Akcye banku wiedeńskiego	843	—
kredytowego	260	25
Londyn	115	55
Srebro	100	75
Napoleondor	9	26
Dukat cesarski men.	5	45
100 marek niemieckich	57	15

Dziennik Urzędowy.

(3636 1—3) **Edykt.**

L. 22686. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie uwiadamia Zofię Gołemberską z miejsca pobytu niewiadomą niniejszym edyktem, że na prośbę pierwszej związkowej drukarni we Lwowie stowarzyszenia zajestrowanego z nieograniczoną poręką przeciwniej o zapłacenie sumy 2000 złr. w. a. z pn. dozwolono tutejszosądową uchwałą z dnia 3 sierpnia 1877 l. 39302 na zamianę dozwolonego tut. sądową uchwałą z dnia 24 czerwca 1876 l. 32322 i uskutecznionego prawa zastawu dla tejże sumy w stanie biernym dóbr Łubinka na egzekucyjne jako też oszacowanie dóbr Łubinka i egzekucyjne zajęcie ruchomości dłużniczki własnych, i że doręczenie powyższej uchwały dla niej wydanej, na ręce kuratora w osobie adwokata dr. Maurycego Jekelesa z substytucyą adwokata dr. Popiela dla niej ustanowionego urządzono.

Lwów dnia 11 maja 1878.

(3559 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 862. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje do powszechnej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Małgorzaty z Dzięgielów Wierciochowej w kwotach 354 złr. 75 ct i 65 złr. 75 ct, w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności gruntowej nr. 44/48 w Wiercomach ciała tabularnego nie mającej i dłużnika Wojciecha Dzięgla własnej dnia 22 lipca 1878, dnia 26 sierpnia 1878 i dnia 30 września 1878 każdym razem o godzinie 11 przed południem. Na pierwszych dwóch terminach realność ta wyżej lub przynajmniej za cenę szacunkową, na trzecim i poniżej takowej sprzedaną będzie.

Za cenę wywołania ustanawia się kwotę 900 złr. w. a., wadyum wynosi 10 proc.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt opisania i oszacowania wolno przejrzeć w tut. sąd. registraturze dla niewiadomych wierzycieli, którzy prawo zastawu na tej realności uzyskali ustanowiono kuratora w osobie tutejszego sekretarza Karola Kesslera.

Ropczyce dnia 8 maja 1878.

(3493 1—3) **Edykt.**

L. 19290. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Józefowi Kopeckiemu, iż wskutek prośby Stanisława Jagielskiego polecono tabuli krajowej, uchwałą z dnia 24go listopada 1877 l. 59613, wykreślenie wszystkich procentów sumy 2500 zł. m. k. wedle Dom. 419 pag. 18 4 n. 13 on. w stanie biernym połowy dóbr Olszowa na rzecz Józefa Kopeckiego intabulowanej.

Ponieważ miejsce pobytu Józefa Kopeckiego nie jest wiadomem, a zatem c. k. sąd krajowy celem doręczenia mu powyższej uchwały tutejszego adwokata dra Żukotyńskiego z zastępstwem adw. dra Skowrońskiego kuratorem mianował.

Niniejszym więc edyktem wzywa się Józefa Kopeckiego, aby potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 20 kwietnia 1878.

(3448 1—3) **Edykt.**

L. 21949. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że dr. Julian Dornbach i Henryk Dornbach przeciw z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom ś. p. Kaspra Schabinger Grzegorzowi Schabinger, Michałowi Schabinger, Annie Schabinger zamężnej Weigel, Ignacemu Schabinger, Amalii Schabinger zamęż: Ethnayer, Gustawowi Frenkel, Janowi Frenkel, Karolinie Frenkel, Joannie Frenkel, Apolonii Frenkel względnie spadkobiercom tychże tudzież z życia i miejsca pobytu niewiadomym, o wykreślenie ze stanu czynnego i biernego realności pod l. 186 m. we Lwowie uwidocznionych tamże dom 43 p. 62 n. 4 haer. dom 43 p. 61 n. 1. on. dom 43 p. 63 n. 5 haer. i dom 43 p. 61 n. 2 on. adnotacyi tabularnych, pod dniem 29 kwietnia 1878 l. 21949 pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego pozew ten uchwałą z dnia 4 maja 1878 l. 21949 do pisemnego postępowania z terminem wniesienia obrony w przeciągu 90 dni dekretowany został. Ponieważ miejsce pobytu tychże pozwanych nie jest wiadomem, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na tychże koszt i szkodę tutejszego adw. dr. Wilhema Zuckera z zastępstwem adw. dr. Raabego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzona będzie. Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych a względnie tychże spadkobierców, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów 4 maja 1878.

(3600 1—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 795. Dnia 25 lipca 22 sierpnia i 19 września 1878 każdym razem o godzinie o 10 godzinie ran a to na dwóch pierwszych terminach powyżej lub za cenę szacunkową 120 złr. na trzecim zaś i poniżej [illegible] w tutejszym sądzie [illegible] sprzedaż domu pod l. 268 i dwóch parcel gruntu w Grzechyni położonego Wojciecha Kudzi własnego na zaspokojenie pretensyi Dawida Ringera w kwocie 100 złr. z pn.

Warunki licytacyjne, protokół zajęcia i oszacowania wolno tutaj przejrzeć lub odpisać.

Maków 15 maja 1878.

(3822 1—3) **Edykt.**

L. 29163. C. k. sąd krajowy we Lwowie w skutek uchwały z dnia 15 czerwca 1878 l. 29163 podaje do wiadomości, że celem wydobycia resztującego kapitału pożyczkowego w sumie 1884 złr. 61 ct. w. a. z 6% odsetkami od dnia 30 czerwca 1876 kosztów sądowych w kwotcie 26 złr. 77 ct. w. a. i kosztów egzekucyjnych w kwotach 28 złr. 71 ct. 18 złr. 91 ct. w. a. c. k. uprzy. Wiedeńskiemu bankowi hipotecznemu od Leona Darman się należących odbędzie się w t. s. gmachu w duiach 1go sierpnia 5 września i 10 października 1878 o godzinie 10tej przed południem przymusowa licytacyjna sprzedaż realności pod l. 234¼ we Lwowie położonej.

Cenę wywołania stanowi wartość przy udzieleniu pożyczki wyпośrodkowana w kwocie 7517 złr. 45 ct. w. a.

Wadyum wynosi 752 złr. w. a.

Jeżeli na powyższych terminach realność rzeczona za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną nie zostanie wyznacza się do ułożenia ułatwiających termin na dzień 14 listopada 1878 o godzinie 10 przed południem.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w t. s. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych którzy prawo zastawu po dniu 22 maja 1878 uzyskali i którymby powyższa uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratora w osobie adw. Dra. Żukotyńskiego z subsytucyą adw. Dra. Włodzimierza Czemeryńskiego.

Lwów dnia 15 czerwca 1878.

(3470 1—3) **Edykt.**

L. 22090. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Jakób Bittner przeciw Maryi Braun, Marcinowi Braun i małolet. Dorocie Braun, zastąpionej przez matkę i opiekunkę Chanę Braun jako spadkobiercom po Oziaszu Braun na dniu 27 marca 1878 l. 16335 pozew o extabulacyę sumy 175 złr. m. k. z pn. w stanie biernym realności pod l. 605¼ we Lwowie wedle dom. 128 pag. 233 nr. 26 on. na rzecz Arona Mimelesa a następnie wedle dom 128 pag. 239 nr. 35 on. na rzecz Ozyasza Braun intabulowanej wniósł, który równocześnie uchwałą do wniesienia pisemnej obrony w przeciągu dni 90 zadekretowany został.

Ponieważ miejsce pobytu wszystkich pozwanych wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy do zastępowania tychże adw. dr. Waldmanna z substytucyą adw. dr. Goreckiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzona będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów 11 maja 1878.

(3862 1—3) **Edykt.**

L. 9203. W skutek polecenia c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie z d. 15 maja 1878 l. 6329, c. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że dla realności pod l. 95 lit. a. składającej się z części placu Kazimierza l. p. 338 w objętości 15° 0' 10□'', z części parceli l. 110 objętości 32½□° z realności l. 94 tudzież z części parceli 109 w objętości 64° 2' 5□'' z realności l. 95 wydzielonej, a przeto obejmującej razem 128° 0' 4''□, płaszczyzny, na której dwupiętrowa kamienica jest wymurowaną, w okręgu c. k. sądu obwodowego w Tarnowie położonej otwarto w księgach gruntowych miasta Tarnowa nowe ciało tabularne, i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 2 sierpnia 1878 l. 12426 do zgłoszenia praw rzeczonych odnoszących się do nieruchomości wymienionym wykazem hipoteczuym objętych z dniem 15 stycznia 1878 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonym wykazie uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty w czasokresie od d. 1 lipca 1878 do dnia 1 października 1878 włącznie w c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie zgłosili [illegible] inaczej wpisy te nabędą skutku [illegible] hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Tarnów dnia 31 maja 1878.

(3516 1—3) **Edykt.**

L. 3671. C. k. sąd powiatowy miejski del. w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem Grzegorza Knechta, że przeciw niemu c. k. uprzyw. Zakład kredytow. włościańsk. we Lwowie pozew egzekucyjny o zapłatę sumy 157 zł. 67 ct. w. a. z pn. pod dniem 25 stycznia 1878 do l. 793 wniósł i o pomoc sądową prosił, który to pozew uchwałą równoczesną w myśl ces. rozp. z d. 12 lipca 1859 l. 130 dz. u. p. pod dniem 28 stycznia 1878 do l. 793 dekretowany został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Grzegorza czyli Georga Knecht jest niewiadome, przeto c. k. sąd pow. m. del. w Złoczowie ustanawia w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego p. adw. kraj. dra Billeta z substytucyą p. adw. dra Warteresiewicza za kuratora nieobecnego, z którym spór wytoczony według ust. post. sąd. w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Złoczów dnia 28 maja 1878.

(3789 1—3) **Edykt.**

L. 16890. Lwowski c. k. sąd krajowy pertraktujący konkurs Wolfganga Blumenfelda, rozpisuje niniejszem na zasadzie §. 149 posta. sąd. i ogłasza publiczną sprzedaż sum w stanie biernym dóbr Brzuchowice i innych majętności tabularnych, na rzecz massy konkursowej Wolfganga Blumenfelda hipotekowanych, a to:

1) sumy wekslowej 560 zł. w. a. wraz z 6 proc. odsetkami od 29 września 1864 i kosztami 13 zł. 68 ct., 4 zł. 28 ct., 5 zł., 2 zł. 80 ct., 9 zł. 62 ct., 2 zł. 37 ct., 3 zł. 77 ct. i 8 zł. 66 ct., pierwotnie jak Dom. 190, pag. 340 n., 97 on. zahipotekowanej,

2) sumy wekslowej 1375 zł. w. a. wraz z 6 proc. odsetkami od 1 grudnia 1864 i kosztami 4 zł. 68 ct. i 4 zł. 53 ct., pierwotnie jak Dom. 311, pag. 256 n. 39 on., zahipotekowanej,

3) sumy 975 w. a. wraz z 6 proc. odsetkami od 1 października 1863 i kosztami 4 zł. 88 ct. i 5 zł. 27 ct., pierwotnie jak Dom. 427, pag. 445 n. 85 on. i Dom 311, pag. 258 n. 41 on., zahipotekowanej,

4) sumy 1660 zł. w. a. wraz z 6 proc. odsetkami od 1 czerwca 1866 i kosztami 7 zł. 78 ct, i 15 zł. 21 ct., pierwotnie jak Dom. 190, pag. 345 i 348 n. 105 i 110 on., zahipotekowanej,

5) sumy 450 zł. w. a. prenotowanej pierwotnie jak Dom. 190, pag. 346 n. 107 on.,

6) sumy 2250 zł. w. a. prenotowanej pierwotnie jak Dom. 190, pag. 346 n. 108 on,

7) sum 4729 zł. i 1100 zł. w. a. wraz z 6 proc. odsetkami od 27 stycznia 1866 i kosztami 8 zł. 8 ct. i 3 zł. 32 ct., tudzież 15 zł. 40 ct. i 5 zł. 70 ct., pierwotnie jak Dom. 190, pag. 347 n. 109 on. zahipotekowanych,

8) sumy 88 zł. 59½ ct., wraz z 4 proc. odsetkami od 8 września 1860 pierwotnie jak Dom. 311 pag. 267 n. 54 on. zahipotekowanej;

9) sumy 650 zł. w. a. pierwotnie jak Dom. 460 409 n. 118 on. prenotowanej.

10) sumy 550 zł. w. a. wraz z 6 prc. odsetkami od 10 sierpnia 1865 i kosztami 9 zł. 27 ct. i 3 zł. 47 ct. pierwotnie jak Dom 460 pag. 409 n. 119 on. zahipotekowanej;

11) sumy 2100 zł. w. a. wraz z 6 prc. odsetkami od 19 lutego 1867 i kosztami 4 zł. 36 ct. i 6 zł. pierwotnie jak Dom. 460 pag. 415 n., 26 on. zahipotekowanej.

12) sumy 650 zł. w. a. wraz z 6 prc. odsetkami od 9 czerwca 1865 i kosztami 9 zł. 17 ct., 3 zł. 50 ct., 8 zł. 67½, cnt. i 2 zł. 87 ct. pierwotnie jak Dom. 460 pag. 420 n. 136 on., zahipotekowanej,

13) sumy 650 zł. w. a. wraz z 6 proc. odsetkami od 4 maja 1864 i kosztami 9 zł. 98 ct., 7 zł. 75 ct. i 4 zł. 50 ct., pierwotnie jak Dom. 460, pag. 426 n. 147 on. zahipotekowanej, nareszcie

14) sumy 330 zł. w. a., wraz z 6 proc. odsetkami od 28 września 1865 i kosztami 10 zł. 98 ct. i 13 zł. 47 ct., pierwotnie jak Dom. 460, pag. 426 n. 148 on, zahipotekowanej, pod następującemi warunkami:

a) licytacya rzeczonych sum odbędzie się w myśl §. 149 ord. konk. w jednym terminie, te jest na dniu 1 sierpnia 1878 o godzinie 10 przed południem w tutejszym c. k. sądzie krajowym w sali rozpraw ustnych,

b) sumy te sprzedane będą tylko wszystkie razem. Cenę wywołania stanowić będzie nominalna wartość wszystkich powyżej określonych sum, a przeto ilość 18728 zł. 59½ ct. w. a.,

c) sumy rzeczone sprzedane będą jednak przy powyższym terminie w myśl §. 149, ord. konk. za jakąkolwiek cenę.

d) każdy zgłaszający się do licytacyi winien będzie tytułem wadyum złożyć do rąk komisyi licytacyę przedsiębiorącej dziesięć od sta (10 prc.) ceny wywołania a przeto sumę 1872 zł. 85 ct. w. a., wadyum to ma być złożone w gotówce lub lub w książeczkach galic, kasy oszczędności. Nabywcy wadyum w cenę kupna wliczone będzie, reszta zaś licytantów odbierze swe wadyum zaraz po licytacyi.

e) Nabywca obowiązany będzie zaraz po ukończonej licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyę przedsiębiorącej całą należącą się resztę ceny kupna w gotówce lub książeczkach galic. kasy oszczędności z odliczeniem jednak złożonego wadyum, gdyż inaczej złożone przezeń wadyum przepadnie na rzecz masy krydalnej Wolfganga Blumenfelda, a oprócz tego relicytacya nabytych przezeń sum za jakąkolwiek cenę natychmiast się rozpocznie a nadto za wszelkie dalsze tem niedotrzymaniem wypłaty zrządzone masie kredalnej Wolfa Blumenfelda o niepokryte złożonem wadyum szkody rzeczony nabywca zostanie odpowiedzialnym.

f) Po złożeniu ceny kupna zostanie nabywcy wydanym dekret własności kupionych sum i uskuteczniona zostanie intabulacya względnie zapisanie w księgach depozytowych jego za właściciela onychże, zostaną wreszcie wszystkie ciężary hipoteczne z nich wyekstabulowane i na cenę kupna przeniesione.

g) sumy rzeczone sprzedają się bez żadnej ewikcyi ani za należność ani za odzyskalność onychże.

h) Wszelkie połączone z tem kupnem koszta stemplowe i intabulacyjne ponosi sam tylko nabywca z własnych funduszów.

i) Co do stanu tabularnego powyższych sum odsała się chęć kupienia mających do tutejszej k. tabuli krajowej, tudzież do wyciągów tabularnych w aktach tej krydy złożonych, które na terminie licytacyi wobec delegowanej do tego komisyi, a tymczasem w t. s. registraturze przejrzane być mogą.

Lwów 8 czerwca 1878.

(3524 1—3) **Edykt.**

L. 3692. W c. k. sądzie powiatowym w Sokołowie odbędzie się na dniu 21 sierpnia, 20 września i 23 października 1878 o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności Jana Schrakopfa pod l. 67 w Lipnicy położonej. Cena wywołania 1702 zł. wadyum 170 zł. w.a. Akt opieczętowania, oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można w registraturze przejrzeć.

Sokołów 30 maja 1878.

(3840 1—3) **Edykt.**

L. 17847. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem do powszechnej wiadomości podaje, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 15000 zł. w. a. wraz z procentami po 24 proc. rocznie od dnia 26 września 1875 bieżącemi, kosztami egzekucyjnemi 10 zł. 67 zł. w. a. uchwałą z dnia 13 kwietnia 1876 nr. 19081 przyznanemi, dalszemi kosztami egzekucyjnemi w kwocie 36 zł. 53 ct. w. a. uchwałą z dnia 16 września 1876 nr. 48749, kosztów egzekucyjnych w łącznej kwocie 62 zł. 46 ct. w. a uchwałą z dnia 17 marca 1877 nr. 12849 przyznanemi, kosztami egzekucyjnemi 9 zł. 38 ct. w. a., uchwałą z dnia 6 kwietnia 1877 nr. 15827 przyznanemi kosztami egzekucyjnemi 7 złr. 38 ct., uchwałą z dnia 28 września 1877 nr. 50017 przyznanemi kosztami egzekucyjnemi w ilości 2 zł. 36 ct. w. a., uchwałą z dnia 15 grudnia 1877 nr. 64098 przyznanemi nakoniec kosztami obecnego podania w ilości 37 zł. 32 ct. w. a. egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę połowy realności i gruntu pod nr. 74¾ we Lwowie położonej, Abrahama Izaaka dw. im. Piepesa własnych, na rzecz galicyjskiego banku kredytowego we Lwowie pod następującemi warunkami licytacyjnemi dozwoloną została.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej połowy realności i gruntu pod nr. 74 ¾ przy egzekucyjnem oszacowaniu takowej dnia 12 lutego 1877 w kwocie 3321 zł. 21 ct. wydobyta.

Każdy chęć kupienia winien będzie przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 10 proc. od ceny wywołania tj. okrągłą sumę 333 zł. w. a. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach gal. kasy oszczędności, bądź w obligacyach indemnizacyjnych lub też w obligacyach długu państwa, albo też w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, c. k. uprzyw. gal. akcyj. banku hipotecznego lub c. k. uprzyw. austr. banku narodowego.

Obligacye i listy zastawne lub hipoteczne obliczane będą według kursu w ostatnim przed licytacyą numerze urzędowej Gazety Lwowskiej notowanego.

Wadyum nabywcy po skończonej licytacyi w depozycie sądowem zatrzymanem i o ile takowe w gotowiźnie było złożone, w cenę kupna wliczonem zostanie, wadya zaś innych licytantów po ukończeniu licytacyi tymże zwrócone zostaną.

Licytacya ta odbędzie się na 2 terminach a mianowicie: na dniu 1 sierpnia 1878 i na dniu 5 września 1878, każdym razem o 10 godzinie przed południem, na których pomieniona połowa realności i gruntu pod nr. 74¾ poniżej ceny wywołania sprzedaną nie będzie.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania wolno chęć kupienia mającym w registraturze sądu tutejszego przejrzeć.

O tem zawiadamiamy strony spór prowadzące, tudzież następujących wierzycieli hipotecznych: 1) Wysoki Skarb przez c. k. prokuratoryę skarbu we Lwowie. 2) Jakóba Piepesa, do rąk kuratora adw. dr. Goreckiego, 3) galic. bank hipoteczny we Lwowie, 4) Rozalię Blumenfeldową, 5) I. S. Mittelmana, 6) Abrahama Józefa Madfesa, 7) Eliasza Ettingera, 8) Arona Philippa, 9) Hirscha Lubingera, 10) Eisika Markel, 11) Autschla Schwarzwalda, 12) Józefa Lipschütza, 13. Isaaka Richtera, 14) firmę handl. „Salomona Schneks wdowa i syn", 15. Leibę Grudera, 16) Rachelę Fischlerową, 17. c. k. urząd podatkowy we Lwowie, 18) wszystkich tych wierzycieli, którymby niniejsza uchwała licytacyjna z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, albo którzyby dopiero po dniu 16 lutego 1878 jako dniu wydania wyciągu tabularnego na hipotece połowy realności i gruntu pod l. 74¾ we Lwowie położonej, prawo zastawu uzyskali, przez ustanowionego niniejszem kuratora adw. dra Goreckiego z substytucyą adw. dra Maly, również niniejszym edyktem z tym dodatkiem, iż stosownie do dekretu nadwornego z dnia 16go czerwca 1847 l. 20313 i cyrk. guber. z dnia 3 lipca 1847 licz. 41978 dalsze zawiadomienie wierzycieli w tej sprawie nie nastąpi, i że ich jest rzeczą obrać sobie zastępcę do strzeżenia ich praw i tegoż sądowi oznajmić.

Lwów dnia 27 kwietnia 1878.

(3776 3—3) **Edykt.**

L. 11215. C. k. sąd powiatowy miej. del. w Złoczowie podaje do publicznej wiadomości, iż w celu zaspokojenia kwoty 30 złr. a. w. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 29 lipca 1878, 29 sierpnia 1878 i 30 września 1878, każdym razem o godzinie 10 z rana, na rzecz wierzyciela Izraela Parnesa w drodze publicznej przymusowego przetargu sprzedaż niwy na kopaniu czyli Sawrasowej górze pod l. k. 87/52 na Zazulach położonej, dłużnika Iwana Masnyka własnej, a to w pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 40 złr. a. w. zaś w trzecim terminie i poniżej takowej; wadyum ma być w kwocie 4 złr. a. w. złożone, kupiciel obowiązanym będzie na tej niwie ciężące długi, o ile cena kupna wystarczy, jeżeli wierzyciele nie zechcą, pieniądze przyjąć przed przewidzianem wypowiedzeniem.

Resztę warunków chęć kupienia mający może w tusądowej registraturze przejrzeć.

Złoczów dnia 21 grudnia 1877.

(3829 3—3) **Konkurs** L. 893.

C. k. okręgowa rada szkolna w Rzeszowie rozpisuje niniejszem konkurs, celem stałego obsadzenia posady dyrektora 8 klasowej szkoły żeńskiej w Rzeszowie. Do tej posady przywiązaną jest płaca etatowa w rocznej kwocie 700 złr. tudzież dodatek za kierownictwo 200 złr. i wolne pomieszkanie, lub odpowiednie relutum.

Kandydaci winni wnieść swe podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenta, mianowicie świadectwo kwalifikacyi do szkół wydziałowych, do c. k. okręgowej rady szkolnej w Rzeszowie najpóźniej do dnia 10 sierpnia 1878.

Z c. k. Okręgowej rady szkolnoj

Rzeszów dnia 27 Czerwca 1878.

(3834 3—3) **Obwieszczenie**

L. 7847. Dnia 1 maja 3 czerwca i 3 lipca 1878 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna egzekucyjna licytacya realności l. 164 w Mielcu dłużnika Jana Weryńskiego własnej ciało tabulerne stanowiącej na pokrycie pretensyi Scheindli Dünstag w kwocie 500 złr. z pn.

Cena wywołania wynosi 1301 złr.

Wadyum 65 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Mielec dnia 8 marca 1878.

(3775 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 3545. Złoczowski c. k. miejs. deleg. sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości, że w zabudowaniu sądowem odbędzie się przymusowy przetarg realności pod l. 122 w Lackiem wielkiem położonej Hryńka Muła własnej na rzecz Joela Reicha, celem zaspokojenia sumy 54 złr. w. a. z pn. a to na dniu 22 lipca 1878, 22 sierpnia 1878 tylko powyżej lub za cenę szacunkową w kwocie 430 złr. w. a.; zaś na dniu 23 września 1878 i poniżej tejże, każdym razem o godzinie 10 rano pod warunkami, które w tutejszo-sądowej registraturze przejrzanemi być mogą, tudzież, iż w razie by wierzyciele nie chcieli przyjąć przed przewidzianem wypowiedzeniem wierzytelności, kupiciel jest winien długi te, o ile cena kupna takowe pokrywa, przyjąć.

Wadyum wynosi 10 procent ceny szacunkowej.

Złoczów dnia 31 maja 1878.

(3689 3—3) **Edykt.** L. 22303

C. k. sąd krajowy we Lwowie czyni wiadomo, iż na żądanie c. k. uprzy. gal. akc. Banku hipotecznego przeciw Samuelowi Margosches o zapłacenie 414 złr. i 8791 złr 10 ct. odbędzie się dnia 25 lipca i dnia 22 sierpnia 1878 o godz. 10 przed południem w gmachu tusądowem publiczna sprzedaż realności pod l. $127\frac{2}{4}$ we Lwowie położonej, a do dłużnika Samuela Margoschesa należącej, przy których to terminach realność ta tylko za cenę szacunkową lub powyżej takowej sprzedaną być może.

Do ułożenia ułatwiających warunków w razie niesprzedania w powyższych dwóch terminach wyznacza się dzień sądowy na 30 sierpnia 1878 o godzinie 10tej przed południem.

Cena wywołania wynosi 18000 złr. w. a. jako wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta.

Wadyum 10% złożonem być winno w kwocie 1800 złr. w. a.

Wyciąg tabularny i bliższe warunki licytacyjne przejrzane być mogą w tusądowej registraturze.

O tej licytacyi zawiadamia się obie strony, c. k. Urząd podatkowy we Lwowie i wierzycieli hipotecznych a to tak c. k. Prokuratoryę skarbu imieniem wysokiego skarbu we Lwowie, jako też wszystkich tych, którzyby po dniu 22 kwietnia 1878, jako dniu wydania wyciągu tabularnego do tabuli z swojemi wierzytelnościami weszli, lub którymby niniejsza uchwała licytacyjna i dalsze następne z jakiegokolwiekbądź powodu doręczonemi być nie mogły przez ustanowionego kuratora w osobie p. adw. Dra. Szwedzickiego z substytucyą p. adw. Dra. Sokala.

Lwów dnia 8 czerwca 1878.

(3801 3—3) **Edikt.** Zl. 2547.

Vom k. k. Bezirksgerichte in Czortków wird über Ansuchen der Gebrüder Lichtenstern und Arnold Wolkenberg zur Hereinbringung der ersiegten Beträge u z. 1. des Betrages von 310 ö. W. sammt 6% Zinsen vom 1ten Septembrr 1878 für die Gebrüden Lichtenstern, 2. des Betrages von 200 fl. ö. W. sammt 6% Zinsen vom 6 September 1877 für Arnold Wolkenberg und der Exekutionskosten 26 fl. 72 kr. ö. W. sowie der gegenwärtig zugesprochenen Exekutionskosten für beide Bittsteller pr. 16 fl. 31 kr. ö. W. die Exekutive Feilbietung im Wege der öffentlichen Lizitation der zur Hypothek dienenden der Schuldnerin Mancie Eidel Harlig gehörigen im Lastenstande der Realität des Wolf Harlig sub. Nr. 281 in Jagielnica laut. Tom. I. pag. 133 u. 7 und Th. I. pag. 154—155 n. 10 und Instr. Tom. II. pag. 27—28 n. 16 on. zu ihren Gunsten als Rechtsnehmerin des Jrawe Link exekutiv intabulirten Wechselsumme von 2266 fl. 51 kr. ö. W. sammt 6% Zinsen vom 13 Jänner 1866 Gerichts und Exekutionskosten 5 fl. 57 kr. ö. W. und 7 fl. 22 kr. ö. W. in 3 Terminen d. i. am 27 Juni, 8 und 22 August 1878 jedesmal um 9 Uhr Vormittags mit dem ausgeschrieben, daß bei den zwei ersten Terminen die Feilzubiethende Summe nur um den Nominalwerth beim dritten Termine aber auch unter demselben dem Meistbiethenden unter nachstehenden Lizitationsbedingungen hiergerichts wird verkauft werden:

1. Als Ausrufspreis der Feilzubiethenden Sr. pr 2366 fl. 51 kr. ö. W. wird deren Nominalwerth im Betrage 2266 fl. 51 kr. ö. W. bestimmt.
2. Das Vadium beträgt 10% des Ausrufspreises somit 226 fl. 65 kr. ö. W.
3. Der Tabularauszug und die weiteren Feilbiethungsbedingungen könen in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Hievon werden beide Parteien sowie des H. Johann Mank Fabrik in Mitsch und Wolf Harlig zu eigenen Händen, dagegen alle diejenigen Gläubiger, welche nach dem 21 Mai 1877 an die Gewähr dieser intabulirten Summe gelangen sollten, oder denen der Feilbiethungsbescheid entweder nicht rechtzeitig oder gar nicht zugestellt werden könnte zu Händen des Gleichzeitig bestellten Curators H. Landesadvokaten Dr. Czaczkowski in Czortków und durch Edikte verständigt.

K. k. Bezirksgericht

Czortków 10 Mai 1878.

(3481 2—3) **Edykt.**

L. 4350. C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje do powszechnej wiadomości, że na prośbę Jakóba Hirscha przeciw Mojżeszowi Samuelowi Grossbauch nakaz płatniczy względem sumy 100 złr. w. a. wydanym został.

Gdy miejsce pobytu dłużnika sądowi wiadomem nie jest ustanawia się dla niego na jego koszta i niebezpieczeństwo kuratora w osobie adwokata Maramorosza z substytucyą adwokata Dębickiego i temuż się powyższy nakaz płatniczy doręcza.

O czem się dłużnika z tem zawezwaniem wzywa, aby pomienionemu kuratorowi potrzebne środki obrony na czas udzielił, gdyż w przeciwnym razie wynikłą ztąd szkodę sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd obwodowy

Kołomyja dnia 16 maja 1878.

(3358 2—3) **Edykt.**

L. 7008. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje niniejszem do wiadomości, że dnia 23 sierpnia 1878 i 27 września 1878 zawsze o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszem zabudowaniu sądowem przymusowa publiczna sprzedaż: 1) połowy realności pod nr. 113/118 w Tarnopolu jak dom. 4 civ. pag. 636 n. 4 haer. do Markusa Huwen należącej, jakoteż 2) sumy 1200 sr. rub, z odsetkami, jak dom. 4 civ. pag. 633 n. 2 on., pag. 638 n. 6 on. na rzecz Markusa Chuwen w stanie biernym realności pod nr. 113/118 w Tarnopolu zaintabulowanej, w celu zaspokojenia wierzytelności Herscha Wolfa Friedlaendera w kwocie 2000 zł. z pn.

Cena wywołania dla tej połowy realności wynosi 3837 zł. $87\frac{1}{2}$ ct., zaś dla sumy 1200 sr. rub. nominalna kwota 1200 srbr. rubli podług ostatniego kursu przy terminie licytacyjnym przedłożyć się mającego.

Wadyum 5 prc. ceny wywołania.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania można przejrzeć w t. s. registraturze.

O tem uwiadamia się z życia i miejsca pobytu nieznanych wierzycieli: Alexis Miszkiewicz, Wolfa Chuwen, Mojżesza Chuwen, Etię Deborę Winkler i Julię Goldbaum dalej masę spadkową po Chai Sarze Dwasch, względnie jej z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców, tudzież tych wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed pierwszym terminem doręczoną być nie mogła przez kuratora adw. dr. Horowitza.

C. k. sąd obwodowy

Tarnopol dnia 20 maja 1878.

(3497 2—3) **Edykt.**

L. 3385. C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Rzeszowie zawiadamia niniejszem, iż w dniu 26 lipca, 30 sierpnia i 4 października 1878 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. 31 w Staroniwie, Katarzyny i Wojciecha Barłowskich własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Realność ta sprzedaną zostanie na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś i niżej takowej.

Cena szacunkowa wynosi 1795 złr. w. a. wadyum 180 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Rzeszów, 27 maja 1878.

(3458 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2180. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Józefa Dezatala, A. Jungmana i Stanisława Nowakowskiego że wskutek prośby Hermana Merca w sprawie jego przeciw Lasowi Sieglowi o 786 złr. 8 ct. z prz. celem strzeżenia ich praw i doręczania dla nich przeznaczonych uchwał ustanowiono kuratora w osobie adw. dr. Alsa z substytucyą adw. dr. Bindera z wezwaniem aby ustanowionemu kuratorowi do strzeżenia swych praw potrzebne środki dostarczyli lub zawiadomieniem sądu innego zastępcę sobie obrali.

Rzeszów dnia 16 maja 1878.

(3774 2—3) **Edykt.**

L. 5454. C. k. sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego jakoteż w krajach w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 nr. 1 dz. u. p. p. z r. 1869 położonego nieruchomego majątku Jerzego Jakubenza właściciela dóbr Probabina i że do kierowania tym konkursem ustanowionym został jako komisarz konkursowy c. k. sędzia powiatowy Jaspary, zaś jako tymczasowy zawiadowca tejże masy c. k. notaryusz Lenartowicz.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszelkie swe, z którego bądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet gdyby co do takowych spór jaki był w toku, do dni 60 wed'e przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w sądzie powiatowym w Horodence zgłosili i aby na terminie na dzień 27 sierpnia 1878 o godzinie 9 przed południem do likwidacyi ogólnej wyznaczonym, który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza przed komisarzem konkursowym płynność i pierwszeństwo swych pretensyi wykazali. Zresztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzytelności swe zgłoszą wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy, i wydziału wierzycieli innych mężów swego zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli ustanawia się przed komisarzem konkursowym termin na dzień 10 lipca 1878 o godzinie 9 przed południem, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Kołomyi mieszkają, aby mieszkającego w Kołomyi zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali, gdyż w przeciwnym razie na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator dla nich zostanie ustanowionym.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą zostaną w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“ ogłaszane.

Kołomyja dnia 22. czerwca 1878.

(3832 2—3) **Edykt.**

L. 15326. C. k. sąd krajowy w Krakowie czyni wiadomo, iż w drodze dalszej egzekucyi prawomocnego wyroku z dnia 15 grudnia 1876 i uchwały z dnia 2 marca 1877 l. 4800 w celu zaspokojenia sumy 1200 złr. w. a. z procentem 6% od dnia 21 czerwca 1876 kosztami 8 złr. 7 ct., 12 złr. 22 ct., 4 złr 36 ct., 8 złr. 17 ct. już przyznanych niemniej kosztów niniejszego podania w kwocie 126 złr 60 ct. się przyznających, dozwoloną została przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności w Krakowie pod l. 153 dz. IV położonej wedle ks. gł. wyk. dod. do Gm. IX pag. 265 n. 3 et. 4 haer. Jana Zielińskiego a względnie masy jego spadkowej własnej, która w tutejszym c. k. sądzie krajowym w trzech terminach t. j. 6 sierpnia 3 września i 15 października 1878 każdym razem o godzinie 10 rano pod następującymi warunkami się odbędzie:

Jako cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa powyższej realności w sumie 29845 złr. 40 ct. w. a., niżej której realność ta na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie zostanie na trzecim zaś terminie realność rzeczona i niżej ceny szacunkowej, jednakowo nie niżej kwoty dorównywającej wszystkiem wierzytelnościom na niej zabezpieczonym ówczas obliczyć się mającym, sprzedaną będzie. Gdyby nikt takiej ceny nie ofiarował, wyznaczy się termin do przesłuchania wierzycieli co do ustanowienia lżejszych warunków licytacyi poczem realność na jednym terminie za jakąbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Chęć kupna mający obowiązany jest przed licytacyą złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum $\frac{1}{10}$ część ceny szacunkowej t. j. 2984 złr. 54 ct. w. a. bądź w gotówce, bądź w papierach publicznych lub prywatnych do tego służyć mogących.

Złożone przez nabywcę wadyum zatrzymanem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania i wykaz hipoteczny sprzedać się mających realności można przejrzeć w registraturze sądowej.

O czem obie strony i wierzyciele hipoteczni oraz masa spadkowa po ś. p. Janie Zielińskim zawiadomienie otrzymują.

Kraków dnia 14 czerwca 1878.

(3495 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4477. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie ogłasza że w miejsce adwokata p. Dra. Reinesa tutejszy kupiec p. Ferdynand Schaitter zarządcą masy rozbiorowej Feigi Lustmanowej 2 sl. Gutmanowej a tutejszy właściciel kantoru wymiany p. Kelman Drucker zastępcą zarządcy masy wspomnionej ustanowieni zostali.

Rzeszów dnia 6 czerwca 1878.

(3849 2—3) **Edykt.**

L. 8435. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje znajdujący się majątek p. Seweryna Zawałkiewicza i mianuje p. c. k. sędziego powiatowego Hofmokla komisarzem konkursowym z poleceniem, ażeby opieczętowanie i spisanie masy konkursowej natychmiast przedsięwziął.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się p. adwokata dr. Czajkowskiego i wszystkich wierzycieli wzywa, ażeby na terminie 9 lipca 1878 o 9 godzinie rano z dowodami swych wierzytelności dla zatwierdzenia temczasowego zarządcy masy, lub wyboru innego zarządcy masy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli wobec komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej wyznacza się termin do 31 sierpnia 1878, w którym to terminie wszyscy którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swe chociażby się nawet o nie spór już toczył, w sądzie tutejszym, a to tem pewniej zgłosić mają, ileże ich w razie przeciwnym skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną. Na terminie dnia 10go września 1878 r. winni wierzyciele płynność zgłoszonych poprzednio wierzytelności, oraz porządek, w którym do lokowania przyjść mają wykazać wobec komisarza konkursowego. Na tymże terminie wolno jest wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Nakoniec podaje sąd do wiadomości, że dalsza ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik urzędowy „Gazety Lwowskiej.“

Przemyśl 30 czerwca 1878.

(3491 1—3) **Obwieszczenie**

L. 1203. C. k. sąd powiatowy w Skawinie obwieszcza, że celem zaspokojenia należytości Reginy Bugajowej 115 złr. w. a. z większej sumy 315 złr. w. a. pochodzącej z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi dwóch kawałków gruntu do gospodarstwa pod n. k. 41 w Sidzinie należących „Maćkówka i Zagumnie“ zwanych, razem 50 zagonów ornego gruntu i kawałeczek łączki obejmujących, ciała tabularnego nie stanowiących, własności dłużnika Pawła Hachlewskiego a względnie tegoż leżącej masy będących w ślad protokołu z dnia 22 listopada 1873 l. 3898 sądownie zajętych i opisanych, zaś w ślad protokołu z dnia 29 stycznia 1875 l. 378 na 180 złr. w. a. sądownie oszacowanych na rzecz proszącej Reginy Bugajowej w jednym tylko terminie dnia 22 sierpnia 1878 o godzinie 9 rano w budynku sądowym.

Cena wywołania 180 złr. w. a., zakład 18 złr. w. a. sprzedaż nastąpić może i poniżej ceny wywołania czyli oszacowania.

Bliższe warunki przedłoży registratura sądowa.

C. k. sąd powiatowy.

Skawina dnia 29 kwietnia 1878.

(3735 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 924 R. s. o. Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie:

I. W powiecie Bocheńskim:

1. W Bochni na posadę młodszego nauczyciela z płacą 300 złr.
2. W Brześnicy przy szkole etat. jednoklasowej z płacą 300 złr.
3. W Jodłowie przy szkole etat. jednoklasowej z płacą 300 złr.
4. W Cerekwi przy szkole etat. jednoklasowej z płacą 300 złr.
5. W Kobylu przy szkole etat. jednoklasowej z płacą 300 złr
6. W Krzeczowie przy szkole etat. jedno-klasowej z płacą 300 zł.
7 W Łapanowie przy szkole 2-klasowej na posadę nauczyciela kierującego z płacą 350 zł.
8. W Łapanowie przy szkole 2-klasowej na posadę młodszego nauczyciela z płacą 350 złr.
9. W Lipnicy murowanej przy szkole 2-klasowej na posadę nauczyciela kierującego z płacą 350 złr.
10. W Lipnicy murowanej przy szkole 2-klasowej nauczyciela młodszego z płacą 200 złr.
11. W Mikluszowicach na posadę młodszego nauczyciela z płacą 200 złr.
12. W Niepołomicach na posadę młodszego nauczyciela z płacą 300 złr.
13. W Porębie spytkowskiej przy szkole jedno klasowej z płacą 300 złr.
14. W Rajbrocie przy szkole jedno klasowej z płacą 300 złr
15. W Rzegocinie przy szkole jedno klasowej z płacą 300 złr.
16. W Rzesawie przy szkole jedno klasowej z płacą 300 zł.
17. W Wiśniczu nowym posada młodszego nauczyciela z płacą 370 zł.
18. W Woli drwińskiej przy szkole etat. 1-klasowej z płacą 300 zł.
19. W Łasach przy szkole etat. 1-klasowej z płacą 300 złr.
20. W Lipnicy górnej przy szkole filialnej z płacą 250 złr.
21. W Wiedarach przy szkole filialnej z płacą 250 złr.

II. W powiecie wielickim:

1. W Dobczycach młodszego nauczyciela z płacą 270 zł.
2. W Gdowie przy szkole dwu-klasowej nauczyciela kierującego z płacą 350 złr.
3. W Gdowie nauczyciela młodszego płacą 300 złr.
4. W Swiątnikach przy szkole dwuklasowej młodszego nauczyciela z płacą 200 złr.
5. W Skawinie przy szkole 3-klasowej 2 nauczycieli, wolne pomieszkanie i płaca 200 zł.
6. W Skawinie przy szkole młodszego nauczyciela 200 złr.
7. W Bierzanowie przy szkole etat. jedno-klasowej z płacą 300 złr.
8. W Dziekanowicach przy szkole etat. jedno-klasowej z płacą 300 złr.
9. W Mogilanach przy szkole etatowej jedno-klasowej z płacą 300 złr.
10. W Przewozie przy szkole etatowej jedno-klasowej 300 złr.
11. W Skotnikach przy szkole etatowej jedno-klasowej z płacą 300 złr.
12. W Tyńcu przy szkole etat. jednoklasowej 300 z płacą złr.
13. W Wieliczce przy szkole żeńskiej nauczycielki młodszej z płacą 300 zł.
14. W Raciechowicach przy szkole filialnej z płacą 250 złr.
15. W Rybitwach przy szkole filialnej z płacą 250 złr.

Prawo prezentowania wykonywują Rady szkolne miejscowe.

C. k. Rada szkolna okręgowa.

Bochnia 8 czerwca 1878.

(3143 2—3) **E d y k t.**

L. 1658. C. k. sąd powiatowy Żółkwi ogłasza niniejszem, że na dniu 16 lipca 1878, na dniu 16 sierpnia 1878, i na dniu 9 września 1878, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszem sądzie sprzedaż realności gruntowej pod Nr. 7-35 w Żółkwi do nieobjętej masy spadkowej Teodora Pogody należącej na zaspokojenie pretensyj Józefa Aufschauera 50 zł.

Cenę wywołania stanowi kwota 300 zł.

Żółkiew dnia 7 maja 1878.

(3446 2—3) **E d y k t.**

L. 12097. C. k. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, że na żądanie właścicieli dóbr Czermno a to Aleksandra Miazgi, Heleny Żaykowskiej, Heleny Słotwińskiej, Emilii Służewskiej, Antoniny Łobarzewskiej, Feliksy Niedzielskiej i Wincentego Kłosińskiego, imieniem własnem tudzież jako ojca małoletnich Heleny, Sabiny i Maryi Kłosińskich w skutek decyzyi c. k. wyższego sądu krajowego Lwowskiego z dnia 20 lutego 1878 l. 3712 wdrażając postępowanie amortyzacyjne celem wykreślenie praw Salomei z Ramultów Żaykowskiej i Anny Ramultówney w stanie biernym dóbr Czermno w pozycyach Dom 101 pag. 347 nr. 22 i 23 on wpisanych, wzywa niniejszym Edyktem, Annę Ramultównę i Salomeę z Ramultów Żaykowską a względnie ich z imienia, nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, aby wszelkie swoje prawa jakie by z powodu powyższych wpisów hypotecznych rościć sobie mogli w przeciągu jednego roku a to najdalej do dnia 1 maja 1879 do sądu tutejszego tem pewniej zgłosili, ile że w razie przeciwnym, wpisy te o ile ich praw dotyczą, ze stanu biernego dóbr Czermno wykreślone zostaną.

Lwów dnia 16 marca 1878.

(3434 2—3) **E d y k t.**

L. 24765. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jana i Józefę Wysłobockich, iż przeciw nim c. k. uprz. gal. akc. bank hipoteczny pod dniem 13 marca 1878 do l. 13627 prośbę o wydanie nakazu zapłaty 3 rat pożyczkowych po 55 złr. 20 ct. w. a. z pn. i resztującego kapitału 808 zł. 9 cnt. w. a. z pn. tudzież o zanotowanie sporu w stanie biernym realności pod l. 7 i $8^3/_4$ w Stanisławowie wniósł, i o pomoc sądową prosił, wskutek czego nakaz zapłaty t. s. uchwałą z dnia 23 marca 1878 l. 13627 wydany został.

Ponieważ miejsce pobytu Jana i Józefy Wysłobockich wiadomem nie jest a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na ich koszt i szkodę tutejszego adwokata Dr. Siterskiego ze substytucyą adw. Dr. Kuczkiewicza kuratorem mianował, któremu nakazy zapłaty do l. 13627 się doręcza.

Niniejszym więc edyktom wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie zarzuty wnieśli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów dnia 18 maja 1878.

(3485 2—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 1228. Dnia 25 lipca 22 sierpnia i 19 września 1878 każdym razem o 10 godz. rano na dwóch pierwszych terminach powyżej lub za cenę szacunkową 80 złr. na trzecim zaś i poniżej takowej sprzedanym zostanie kawał gruntu w starej polanie w Czatoży zwany w zawoji położony na zaspokojenie pretensyi Jana Marka 35 złr. z pn.

Warunki licytacyjne protokół zajęcia i oszacowania wolno tutaj przejrzeć lub odpisać.

Maków 24 maja 1878.

(3456 2—3) **E d y k t.**

L. 12508. C. k. Sąd krajowy w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości celem ściągnienia od masy Kalmana Reinholda przyznanej sumy 2400 zł. pols z procentem 5% od 21 listopada 1873 bieżącemi kosztami sporu w kwotach złr. 11 ct. 56 złr. 12 ct. 32 i złr. 6 tudzież obecnie w kwocie złr. 117 ct. 69 a. w. się przyznających kosztów egzekucyjnych odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż licytacyjna realności pod l. 212 dz. VIII w Krakowie położonej do masy leżącej Kalmana Reinholda należącej w dwóch terminach t. j. w dniu 5 sierpnia 1878 i 5 września 1878 każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądu krajowego na Iszem piętrze pod następującemi warunkami.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa sprzedać się mającej realności w drodze egzekucyjnej detaksacyi w dniu 31 stycznia 1878 przeprowadzonej a uchwałą tutejszego sądu z dnia 22 stycznia 1878 l. 5355 do wiadomości sądowej przyjętej ustanowiona w kwocie złr. 10107 ct. 90 wal. austr.

Gdyby na tych dwóch terminach nikt nieofiarował ceny szacunkowej na ten wypadek wyznacza się zarazem termin sądowy na dzień 10 września 1878 w celu ułożenia łatwiejszych warunków nabycia na który to termin wszystkich na rzeczonej realności zabezpieczonych wierzycieli niniejszem się wzywa.

Każdy chęć kupna mający złoży do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w kwocie złr. Tysiąc w. a w gotówce w państwowych papierach publicznych w listach zastawnych Zakładu kredytowego galicyjskiego albo w obligacyach indeminizacyjnych galicyjskich i innych papierach wartościowych które wedle istniejących ustaw jako kaucya służyć mogą, a to wedle kursu jaki w dniu licytacyi notowany będzie w urzędowej gazecie wiedeńskiej.

Po ukończeniu licytacyi wadyum przez nabywcę złożone zatrzymanem i do depozytu sądowego złożonem wadya zaś innych licytantów onym zwrócone zostaną.

Reszta warunków licytacyi niemniej akt oszacowania mogą być w tutejszo sądowej registraturze przejrzane.

Oczem się strony sporne tudzież wiadomych wierzycieli i tych wierzycieli którzy by po 19 października 1877 do hipoteki tej realności weszli lub którymby niniejsza uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła przez ustanawiającego się w osobie adw. Dra. Goldmana kuratora niemniej przez edykta publiczne zawiadamia.

Kraków 17 maja 1878.

(3482 2—3) **E d y k t.** L. 2837.

C. k. sąd obwod. w Złoczowie zawiadamia Janinę z Muszyńskich Datczyńską z miejsca pobytu niewiadomą wsprawie Maryi Lempiskiej o podniesienie przypadłej na Amalię hr. Brühl ósmej części spadku po Mikołaju hr. Potockim z extrykacyi ceny kupna dóbr Psary, że kuratorem dla niej adw. dr. Billet z zastępstwem przez adw. dr. Heynego ustanowionym został, że przeto jej rzeczą będzie albo ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, albo innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Złoczów 13 kwietnia 1878.

(3476 2—3) **E d y k t.**

L. 1983. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach niniejszem ogłasza, iż przedsięweźmie przymusową publiczną sprzedaż realności włościańskiej pod l. 23 w Slomirogu położonej osobne ciało tabularne stanowiącej składającej się z budynków mieszkalnych i gospodarczych tudzież gruntów razem 44 morgów obejmujących a Karola Jachymczaka własnej na zaspokojenie wierzy elności Markusowi Finkerowi w kwocie 1000 złr. z pn. na jednym terminie licytacyjnym dnia 23 lipca 1878 o godzinie 10 przed południem.

Cena wywoławcza wynosi 6300 złr.

Wadyum zaś 400 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Niepołomice dnia 8 maja 1878.

(3844 2—3) **E d y k t.**

L. 4339. C. k. sąd powiatowy delegowany S. II we Lwowie czyni wiadomo, iż na dniu 6 sierpnia 1878. przed południem licytacya realności pod l. 5 w Zamarstynowie położonej do masy rozbiorowej Piotra Lisiewicza należącej przedsięwziętą zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 13958 złr. 90 ct. wadyum zaś 697 złr. 94 ct. w gotówce lub papierach bezpieczeństwo pupilarne dających złożyć się mające.

Bliższe warunki przejrzeć można w tut. sądowej regis traturze w godzinach urzędowych.

O czem się wierzycieli nieobecnych, którymby uchwała ta doręczoną być nie mogła przez kuratora adw. dr. Jamińskiego i edykt niniejszy uwiadamia.

Lwów dnia 2 czerwca 1878.

(3403 2—3) **E d y k t.**

L. 9890. C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Markusa Silbersteina, że przeciw niemu pod dniem 4 kwietnia 1878 l 9890 M. Schönfeld o zapłacenie 245 zł, 73 ct. a. w. wniósł pozew w załatwieniu którego polecono Markusowi Silbersteinowi, aby sumę dłużną 245 zł. 73 ct. w. a. p. Schönfeldowi w ciągu dni trzech zapłacił.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Markusa Silbersteina jest niewiadomem przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego Markusa Silbersteina na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata dr. Mochnackiego z substytucyą adw. dr. Blatteisa kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego, przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w terminie 3 dni albo sam wniósł zarzuty albo też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków 5 kwietnia 1878.

(3432 2—3) **E d y k t.**

L. 13858. C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Marka Gintel, że zapadła na prośbę Zygmunta Aszkenazego uchwała tabularna z dnia 6 lipca 1877 l. 34101 względem zaintabulowania prawa zastawu sumy 4200 zł. z pn. w stanie biernym dóbr Skniłów Pawła Freung własnych, a to na podstawie ustępstwa przez Marka Gintla zeznanego, ustanowionemu dlań kuratorowi w osobie adw dr. Skowrońskiego doręczoną zostaje, i że rzeczą jego jest temuż kuratorowi potrzebnych informacyi udzielić, lub innego zastępcę sądowi wskazać.

Lwów 6 kwietnia 1878.

(3768 3—3) **E d y k t.**

L. 28257. C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje do publicznej wiadomości iż na żądanie c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego zostaną celem ściągnięcia sum 34324 złr. 75 ct. 94480 złr. 34 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż dóbr Rodatycze i Haliczanów jak Dom. 383 p. 89 n. 8 h. Antoniego Machana własnych w trzech terminach a to 31 lipca 1878 29 sierpnia i 26 września 1878 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sali na dole.

Na 1szym i 2gim terminie licytacyi sprzedane będą te dobra tylko za cenę wywołania 275000 złr. w. a. lub zwyż tej ceny zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania wszakże tylko za taką cenę najmniejszą która wszystkim na tychże dobrach hipotekowanych wierzytelnościom z przynależytościami wyrównywa i na zupełne zaspokojenie takowych wystarczy a na wypadek gdyby sprzedaż onych na żadnym z tych 3ch terminów do skutku nie przyszła wyznacza się jednocześnie termin na dzień 3go października 1878 o godz 10 przed południem w biurze V. do ułożenia ułatwiających warunków sprzedaży z tym dodatkiem iż niejawiący się na tym terminie wierzyciele jako do większości głosów obecnych przystępujący uważani będą.

Wadyum wynosi 27500 złr.

O tem zawiadamia się wszystkich tych wierzycieli którzyby po dniu wydania wyciągu tabularnego to jest po dniu 26 stycznia 1878 z swojemi wierzyrelnościami lub prawami na hipotekę sprzedać się mających dóbr Rodatycze i Haliczanów weszli oraz wszystkich tych którymby uchwała sądowa sprzedaż onych dozwalająca z jakiego bądź powodu wczas przed terminem licytacyi doręczoną być nie mogła przez edykta i kuratora p. adw. Dra. Dzubińskiego któremu adw. Dra. Kuczkiewicza się substytuje.

Bliższe warunki licytacyi i wyciąg tabularny przejrzane być mogą w registraturze tego sądu.

Lwów dnia 8 czerwca 1878.

(3831 3—3) **E d y k t.**

L. 7995. W dniach 20 września 1878 11 października 1878 o 10 godzinie z rana i 4 listopada 1878 będzie w sądzie tutejszym egzekucyjna licytacya gruntów pod nr. kons 90, 63 i 120 w Hucie połonieckiej położonych, do egzekuta Sendera Tennenbauma należących, ciała tabularnego nie stanowiących, rzeczona Rojze Willner pto 288 złr. wal. austr. z pn. przeprowadzoną.

Cena wywołania 1280 złr., zakład 10 proc. ceny wywołania.

Reszta warunków, protokoły opisania i oszacowania w tusądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego

Busk dnia 23 marca 1877.

(3806 2—3) **Kundmachung.**

Zl. 8304. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird zur Hereinbringung der Summe von 153 fl. sammt 4%igen Zinsen per Monat vom 27 Juni 1873 Gerichtskosten per. 5 fl. 37 kr., Exekutionskosten per 2 fl. 87 kr. 7 fl. 2 kr., 27 fl. 3 kr. und der gegenwärtig mit 3 fl. zugesprochenen weiteren Exekutionskosten die exekutive Feilbiethung der dem Jakob Ruthen gehörigen Hälfte der in Tarnopol sub. Nr. 441 gelegenen Realität auf den 12 Juli 1878 um 10 Uhr Vormittags zu Gunsten des Hersch Rosenstrauch ausgeschriebenen, welche unter nachfolgenden erleichternden Bedingungen im Bureau N. 6. vorgenommen werden wird.

1) Ausrufspreis 1003 fl. $18^3/_4$ kr. jedoch wird diese Realitätshälfte auch unter dem Ausrufspreise um jedweden Meistboth hintangegeben werden.

2. Vadium 100 fl.

Der Tabularextrakt, die weiteren Feilbiethungsbedingungen und der Schätzungsakt können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden. Hievon werden alle diejenigen Gläubiger, welchen der gegenwärtige Lizitationsbescheid entweder gar nicht, oder nicht zeitlich genug zugestellt werden könnte, sowie diejenigen, welche nach dem 4 Februar 1875 an die Gewähr gelangten, zu Händen des Kurators Hrr. Landesadvokaten Dr. Weisstein verständigt.

K. k. Kreisgericht

Tarnopol den 27 Mai 1878.

(3467 2—3) **E d y k t.**

L. 4174. C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany sec. II we Lwowie czyni wiadomo, że w sprawie tabularnego wydzielenia części z realności pod l. 93 w Zniesieniu położonej i przyłączenia tejże części do realności tamże pod l. 100 istniejącej, tudzież wydzielenia części z realności pod l. 100 w Zniesieniu położonej i przyłączenia tejże części do realności tamże pod l. 93 się znajdującej na prośbę dotyczących właścicieli wniesioną na dniu 17 kwietnia 1878 do liczby 4174 dla Wandy i Elżbiety Oloff jako z życia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych, a ewentualnie i tychże praw następców, ustanowiony został kurator w osobie adwokata krajowego we Lwowie dr. Goldberga z zastępstwem adwokata krajowego we Lwowie dr. Rares, i że temuż odnośne zawiadomienie o powyższych wydzieleniu i przyłączeniu doręczono, a niniejszem wzywa dotyczących kurandów, by w tej sprawie przez rzeczonego kuratora swe wnioski w przeciągu 30 dni stosownie do ustawy z dnia 6 lutego 1869 nr. 18 dz. pr. p. poczynili, w przeciwnym bowiem razie uważane będzie, że na mniemane tu wydzielenie i przyłączenie się zgadzają, i wydzielić się mającą przestrzeń z dniem tabularnego odpisania takowej od swych praw zwalniają.

Lwów dnia 24 kwietnia 1878.

(3866 1—3) **Edykt.**

L. 1075. Nuchim Moldauer właściciel realności w Stryju wniósł pod dniem 23 stycznia 1878 l. 1075 do c. k. sądu powiatowego w Stryju pozew do ustnej rozprawy przeciw nieznanemu z życia i miejsca pobytu Antoniemu Krauer i również nie, znanym jego spadkobiercom jako to: Zofii Krauer, Franciszce Krauer, Janowi Epler, Stanisławowi Epler, Annie Epler i Zofii Epler o uznanie za właściciela połowy realności nr. 59 m. w Stryju położonej.

Do ustnej rozprawy wyznaczono termin na dzień 12 czerwca 1878 godzinie 10 rano i ustanowiono dla powyższych pozwanych kuratora ad actum w osobie adwokata krajowego dr. Popiela w Stryju.

Wskutek tego wzywa się powyż nazwanych by przed terminem oznaczonym ustanowionemu kuratorowi środki do obrony potrzebne podali, lub innego zastępcę obrali, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania w tej mierze wyniknąć mogące sobie przypiszą.

C. k. sąd powiatowy

Stryj dnia 6 lutego 1878.

(3867 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 13961. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, wskutek wezwania c. k. sądu obwodowego z 30 pka. 1877 l. 14143 w celu zaspokojenia pretensyi Sprincy Rappaport odbędzie się w dniach 18 lipca, 25 lipca 1878 i 1 sierpnia 1878 każdym razem o 10 godzinie przed połud. w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności w Grabowcu położonej pod l. k. 90 subrep. a do Mikołaja Tur należącej.

Jako cenę wywołania stanowi się kwota 700 zł. w. a. jako wartość z sądowego oszacowania wynikłą.

Każdy chcący wziąść udział w licytacyi winien złożyć 10 prc. od ceny wywołania t. j. kwotę 70 zł. a. w. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej, w tutejszo sądowej registraturze lub w terminie licytacyjnym przy komisyi.

Stryj dnia 20 listopada 1877.

(3865 1—3) **Obwieszczenie**

L. 2397. C. k. sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia mających chęć kupienia, że w sprawie Mendla Bochnera prawonabywcy Rifki Warter przeciw Jakóbowi i Jełenie Lewickim o 26 zł. w. a. z pn. odbędzie się tu pomusowa sprzedaż realności dłużników własnej pod l 54 w Starym Kossowie położonej w trzech terminach a to 12 lipca 1878, 14 sierpnia 1878 i 13 września 1878 zawsze o godzinie 10 rano; na powyższych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej a w terminie ostatnim i niżej tej ceny zawsze za poprzedniem złożeniem zaliczki do rąk komisarza licytacyi w kwocie 10 proct. od sumy szacunkowej 232 zł. w. a.

Akta opisania i oszacowania i bliższe warunki licytacyjne wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Kossów 13 marca 1878.

(3864 1—3) **Edykt.**

L. 3264. C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że celem wydobycia kwoty 401 zł. 25 ct., 401 zł. 25 ct., 401 zł. 25 ct. z przynależytościami Maryi z hr. Potockich hr. Ordynatowej Zamojskiej przyznanych odbędzie się w zabudowaniu sądowem przymusowa sprzedaż w drodze licytacyi realności pod l. k. 121 w Rzezawie położonej a której prawo własności według nowej księgi gruntowej gminy Rzezawa wykazu hip. 121 poz. 1 na rzecz Anny Hübner zaintabulowane zaś pod poz. 2 na rzecz Dawida Weisera zaprenotowane w dwóch terminach 22go lipca i 26go sierpnia 1878, o godzinie 10 z rana, przy których realność tylko wyżej lub za cenę szacunkową 962 zł. sprzedaną będzie, a gdyby sprzedaną nie została odbędzie się przy terminie drugim wysłuchanie wierzycieli hipotecznych celem ułożenia warunków ułatwiających.

Wadyum wynosi 96 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania sprzedać się mającej realności można przejrzeć w registraturze.

Bochnia 20 maja 1878.

(3709 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1987. C. k. sąd powiatowy w Turce podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 150 zł. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 190 subrep. 54 w Jabłonce niżnej położonej, dłużnika Wasyla Hermanowicza własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia

I. 31 lipca 1878,
II. 28 sierpnia 1878,
III. 30 września 1878,

każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 250 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 proct. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Turka dnia 23 maja 1878.

(3686 1—3) **Edykt.** L. 28062.

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa na prośbę Anieli Hulles posiadacza rzekomo zagubionego wekslu następującej treści:

„Lemberg den 19 Juni 1863 P. 2500 fl. ö. W. Zwei Monate a Datto. zahlen Sie gegen diese Prima-Wechsel an die Ordre Meiner eigenen die Summe von Gulden Zweitausend fünfhundert in ö. W. den Werth verstanden und stellen solchen auf Rechnung ohne Bericht. Chane Baumann mp. Herrn Moses Weich in Lemberg angenommen Moses Weich mp.“

aby takowy w przeciągu 45 dni od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu tem pewniej tutejszemu sądowi przedłożył. ile że w przeciwnym razie, weksel ten za umorzony uznanym zostanie.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego

Lwów dnia 8 czerwca 1878.

(3779 1—3) **Edikt.** Zl. 3501.

Vom k. k. Bezirksgerichte in Kuty, wird die dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Marianna vel Kajetanowa Jakubowicz verständigt, daß für sie als Gläubigerinn der Konkursmasse des Christoph Bogdanowicz Osias Kupfermann aus Kuty zum Kurator bestellt wurde mit dem Auftrage, ihre Rechte dem bestehenden Gesätze gemäß zu vertreten.

Kuty den 20 April 1878.

(3447 1—3) **Edikt.** Zl. 15084.

Vom k. k. Lemberger Landesgerichte werden die Inhaber, des von der Verwaltungskommission des k. k. Militäir Verpflegs-Magazins in Lemberg über die als Kaution für die Streu- und Bettenstroh subarrendirung in der Station Rohatyn auf die Zeit vom 1 Jänner 1876 bis Ende Dezember 1876 von der Lemberger k. k. Militäir Verpflegs-Magazins Kasse übernommen Werthpapiere im Nominalwerthe von Einhundert fünfzig Gulden, als 1 Stück Hypothekenberuf der k. k. priv. galiz. Aktien Hypothekenbank de dtto. Lemberg am 13 Jänner 1869 Serie A. N. 1826 mit Talon und 20 Coupons, welchei der erste am 1 September 1877 zahlbar pr. 100 fl. 1 Stück. Antheilsschein des k. ungar. Prämien Anlehens de dtto. Ofen am. 1 Juli 1870 Ser. 3277 Nr. 48/I. Abschnitt pr. 50 fl. ansgestellten Original Depositenscheines de dato Lemberg den 16 März 1876 aufgefordert, solchen um so sicherer binnen einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen vorzulegen, und die Ansprüche zu denselben nachzuweisen, als sonst dieser Depositenschein nach Verstreichung dieser Frist für amortisirt erklärt werden wird.

Lemberg den 13 April 1878.

(3575 1--3) **Edykt.**

L. 16649. C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie § 62 l. 1 ordynacyi konkursowej, zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Jana Kubiczka kupca w Wadowicach a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje. Komisarzem konkursowym ustanawia się p. Krzyżanowskiego c. k. sędziego powiatowego w Wadowicach, a tymczasowym zarządcą masy p. adwokata dr. Mecnarowskiego w Wadowicach z substytucyą p. adwokata dr. Henryka Krobickiego.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 26 czerwca 1878 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tak wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 15 sierpnia 1878 w c. k. sądzie krajowym w Krakowie c. k. sądzie powiatowym w Wadowicach podług przepisu ordynacyi konkursowej unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 28 sierpnia 1878 o godzinie 10 z rana w biórze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Wadowicach lub w pobliżu nie zamieszkują. winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Wadowicach zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym by został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Kraków dnia 12 czerwca 1878.

(3795 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 10831. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Leopolda Schiffera w Tarnowie zamieszkałego, a to do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jakoteż do nieruchomego majątku położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 dz. p. p. z r. 1869 nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Władysław Herold c. k. adjunkt sądowy w Tarnowie, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adw. dr. Braun. Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania delegacyi wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 5 lipca 1878 o godzinie 10 rano w biórze komisarza konkursowego, na którem stawić się mają wierzyciele z dokumentami rozszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej rozszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 31 sierpnia 1878 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie zgłosić, i na posłuchaniu w dniu 30 września 1878 o godzinie 10 zrana odbyć się mającym, do likwidacyi i do uporządkowania podać Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w § 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnym posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących, powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 22 czerwca 1878.

(3328 1—3) **Edykt.**

L. 2538. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie niniejszem ogłasza, że na żądanie Henryka i Dawida Jollesów, celem zaspokojenia przez tychże od spadkobierców Mojżesza Bindera, Udli Englenderowej i Sary Fränklowej prawomocnym wyrokiem z dnia 14 kwietnia 1876 l. 1081 wywalczonej kwoty 700 zł. m. k. czyli 735 zł. w. a. z 6 proc. odsetkami za lat 3, od dnia 31 lipca 1873 wstecz licząc i dalej od tegoż dnia bieżącemi, tudzież z kosztami sądowemi w kwocie 53 zł. 7 kr. w. a. i egzekucyjnemi 6 zł. 17 kr. i 59 zł. 33 kr. w. a. przymusowa sprzedaż 4/5 tych części realności pod l. 66/80 w Rzeszowie położonej, Mojżesza Bindera, Dawida Bindera i Udli Englenderowej a raczej Dawida Bindera, Mojżesza Bindera, Wolfa Bindera i Udli Englenderowej i spadkobierców Sary czyli Serli Fränklowej, a to, Chaskla, Leona i Józefa Fränklów oraz Chany z Fränklów Steinhausowej i Rosy z Fränklów Hercowej własnych w dwóch terminach a mianowicie dnia 26 sierpnia 1878 i dna 23 września 1878, każdym razem o godzinie 10 rano, w gmachu c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie:

1. Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa w kwocie 8520 zł. 20 kr. Poniżej ceny szacunkowej na dwóch pierwszych terminach części te sprzedane nie zostaną.
2. Każdy chęć kupna mający obowiązany jest tytułem wadyum 852 zł. 92 kr. do rąk komisyj sprzedaż przeprowadzających w gotówce lub papierach publicznych po kursie w gazecie urzędowej lwowskiej w dniu licytacyi notowanym złożyć. Wadyum najwyżej ofiarującego zatrzymanem, reszcie zaś licytantom zwróconem zostanie.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny mogą być przejrzane w tutejszo-sądowem archiwum.

Gdyby na wyznaczonych terminach sprzedaż przynajmniej za cenę szacunkową nie została uskuteczniona, wyznacza się termin do ułożenia warunków lżejszych na 23 września 1878 o godzinie 4 po południu.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadomieni zostają: podający o licytacyę i dłużnicy, oraz współwłaściciele realności pod l. 66/80 w Rzeszowie i wierzyciele hipoteczni z miejsca pobytu wiadomi do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomy Hersch Hirsch i Klemens Skrzyński, jak niemniej wszyscy późniejsi wierzyciele, którzyby po dniu 22 marca 1878 do hipoteki weszli, lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca z jakiegokolwiek powodu przed terminem doręczona nie została, przez edykta i do rąk ustanowionego kuratora adwokata dra Alojzego Rybickiego z substytucyą adwokata dra Władysława Wawrauscha.

Rzeszów 17 maja 1878.

(3754 1—3) **Edykt.**

L. 1841. C. k. sąd powiatowy miejski del. w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Karolinę Śniadowską z życia i miejsca pobytu niewiadomą, a w razie tejże śmierci jej nieznanych spadkobierców, dalej spadkobierców Maryi Kaudelka. jako to: Tomasza Tauliczek, Franciszkę Kurzweil, urodzoną Foeterle i Franciszka Foeterle z życia i miejsca pobytu niewiadomych, a w razie ich śmierci, tychże nieznanych spadkobierców, że przeciw nim i innym gmina miasta Złoczowa pozew de praes. 31 grudnia 1877 l. 13430 o zapłacenie kwoty 232 zł. 45 ct. k. m., czyli 244 zł. 38 ct. a. w. z hipoteki realności pod nr. 174 w Złoczowie położonej, wniosła i o pomoc sądową prosiła, który to pozew w skutek uchwały prześwietnego c. k. sądu krajowego wyższego we Lwowie z 5 lutego 1878 l. 2480 do postępowania sumarycznego został dekretowany i do wniesienia obrony pierwszy termin na dzień 26 marca 1878 o godzinie 10 przed południem wyznaczony.

Gdyby miejsce pobytu pozwanych powyż pomienionych jest niewiadome, przeto c. k. sąd powiatowy m. del. w Złoczowie w celu zastępowania pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego c. k. adw. krajowego p. adw. Heynego z substytucyą p. adw. krajowego dra Warteresiewicza za kuratora nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanych, aby w [illegible] oznaczonym czasie albo sami się zgłosili, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem sądowi tutejszemu donieśli w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych dla obrony środków prawnych użyli, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Złoczów dnia 22 lutego 1878.

(3422 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 8275. C. k. sąd obwodowy tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Małgorzata Antonina dwojga im. Lipska przeciw niewiadomym z życia i miejsca pobytu pp. Józefowi Wiercińskiemu, Katarzynie Trojackiej, Konstancyi Starzewskiej, Chane Holländer, Jędrzejowi Sarneckiemu, Józefowi Łabudzińskiemu, Zofii Łabudzińskiej, Józefowi Godzińskiemu, Józefowi Trojackiemu, Izraelowi Wind o przyznanie praw własności i oddanie w używanie połowy dóbr [illegible] Radgoszcz na imię Józefa Wiercińskiego intabulowanej, tud[illegible] przyznanie własności do połowy kapitału indem[illegible] części dóbr Radgoszcz przyznanego o zanotowanie sporu w tabuli sub. pr[illegible] maja b. r. l. 8275 skargę wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego termin 90-dniowy do obrony wyznaczony został.

Ponieważ pierw nazwanych 5 pozwanych z życia i miejsca pobytu są niewiadomi, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata dra Tokarza na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej, przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę wybrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Tarnów dnia 16 maja 1878.

(3719 1—3) **Edykt.**

L. 1988. C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem iż na zaspokojenie pretensyi zakł kred. włośc. we Lwowie przeciw Andryjowi Macur pto: 150 fl. w. a. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 31 lipca 1878, 28 sierpnia 1878 i 30 września 1878 każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż połowy realności pod nr. 315/302 w Wołczem położonej z tem iż na pierwszych dwóch terminach, realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 500 fl. Wadyum 50. Reszta [illegible] warunków licytacyjnych mo[illegible] w Registra[illegible] przejrz[illegible]

Turka dnia 23 maja 1878.

(3868) **Edykt.**

L. 1642. C k. sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, iż w reasumowaniu trzeciego terminu celem egzekucyjnej licytacyjnej sprzedaży realności pod l. k. 168 w Przyborowie położonej Józefa Kamińskiego własnej wyznacza się nowy termin na 10 lipca 1878 o godzinie 10 rano z dokładem, iż sprzedaż wyższej realności odbędzie się w tutejszym sądzie pod temi samemi warunkami tut. sąd. rezolucyą z dnia 26 sierpnia 1876 N. 3929 objętemi i że na tymże terminie owa realność także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Żywiec dnia 20 marca 1878.

(3473 1—3) **Edykt.**

L. 4541. C. k. sąd powiatowy Jarosławski zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomych Jakóba i Rozalię małżonków Proczyńskich, iż wskutek wniesionego przeciw nim pozwu przez Józefa Kauftheila o zapłacenie sumy 100 duk. lub 562 zł. pod dniem 8 maja 1878, l. 4541 termin do rozprawy ustnej na dzień 5 sierpnia 1878 o 10 rano wyznaczony, oraz kuratorem dla tychże adw. dra. p. Gaberle ustanowiony został, któremu wszelkie dokumenta oraz środki do obrony służące udzielić lub też sądowi pełnomocnika swego wskazać winni gdyż w przeciwnym razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Jarosław d. 31 maja 1878.

(3638 1—3) **Obwieszczenie**

L. 1703. C. k. sąd powiatowy w Podbużu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 375 zł. ... ct. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod nr. konsk. 149. 371. subrep. 187. 73. w Turzem położonej, dłużnika Karola Bielańskiego własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego dnia 17 lipca 1878 o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że takowa na tymże terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 proc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Podbuż dnia 8 czerwca 1878.

(3676 1—3) **Obwieszczenie.**

970. C. k. sąd powiatowy w Zbarażu wiadomo czyni, iż dnia 18 lipca 1878, 22 sierpnia 1878 i 23 września 1878 każdym razem o 10 godz. przed połud. odbędzie się publiczna sprzedaż gruntu N. D. 3. w Wachówce należącego do nieobjętej masy Piotra Deć, ciało tabularne stanowiącego wedle wykazu hipotecznego N. 9.

Cena szacunkowa wynosi 748 złr. wadyum 10 proc.

Akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Dla wierzycieli ustanowiono kuratora w osobie c. k. notaryusza pana Kukawskiego.

Zbaraż d. 20 kwietnia 1878.

(3599 1—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. ...2. Dnia 25 lipca 22 sierpnia i 19 września 1878 każdym razem o 10 godzinie to na dwóch pierwszych terminach lub za cenę szacunkową 220 złr. na ... i poniżej takowej sprzedanym ... tutejszym sądzie grunt Marcina Marka własny pod l. 213 w Zawoji położony, celem zaspokojenia pretensyi Dawida Ringera w kwocie 12 złr. 70 ct. z pn.

Warunki licytacyjne, protokół zajęcia oszacowania wolno tutaj przejrzeć lub odpisać.

Makow 16 maja 1878

(3863 1—3) **Edykt.** L. 2605

C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, z celem wydobycia kwoty 401 złr. ... ct. 401 złr. 25 ct. 401 złr. 25 ct. z pn. Maryi z hr. Potockich hr. Ordynatowej Zamojskiej przyznanych odbędzie się w zabudowaniu sądowem przymusowa sprzedaż w drodze licytacyi realności pod l. k. 98 w ...szowie położonej, a której prawo własności według nowej księgi gruntowej gminy Rzezawa wykazu hip. 98poz 1 na rzecz Anny Hübner zaintabulowane, zaś pod poz. 2 na rzecz Dawida Weisera zaprenotowane w dwóch terminach 22 lipca i 26 sierpnia 1878 o godzinie 10 z rana, przy których realność tylko wyżej lub za cenę szacunkową 3414 złr. sprzedaną będzie, a gdyby sprzedaną nie została, odbędzie się przy terminie drugim wysłuchanie wierzycieli hipotecznych celem ułożenia warunków ułatwiających.

Wadyum wynosi 242 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania sprzedać się ma tej realności można przejrzeć w registraturze.

Bochnia 20 maja 1878.

(3477 1—3) **Edykt.** L. 35994

C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, że tut. sąd. uchwałą z dnia 2 lipca 1875 l. 10199 rozpisana a ...konana publiczna przymusowa sprzedaż ... Janowice z przyległościami Gierowa, Zadziele w obwodzie dawniej Bocheńskim teraz Krakowskim położonych według dom. 265 pag. 7 n. 14 haer. p. Józefa Stanisława Felicyana hr. Stadnickiego własnych odbędzie się w dniu 30 lipca 1878 o godzinie 10 przed południem jako w 3 terminie w c. k. sądzie krajowym w Krakowie pod następującemi warunkami:

I. Rzeczone dobra Janowice z przyl. Gierowa, Podbrzezie, Zadziele sprzedane będą na powyższym terminie ryczałtem i bez prawa wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze za jakąkolwiekbądź ofiarowaną cenę kupna nawet niżej 30000 złr. w. a.

II. Ofiarowana cena kupna stanowić będzie cenę wywołania.

III. Chęć kupna mający obowiązanym jest przed rozpoczęciem licytacyi złożyć na ręce komisyi licytacyjnej tytułem wadyum kwotę 2000 złr. w gotówce w banknotach austryackich lub też w listach zastawnych towarzystwa kredytowego galicyjskiego lub banku narodowego w Wiedniu lub nareszcie w obligacyach indeminizacyjnych albo rządowych wraz z należącemi kuponami i talonami według kursu w gazecie rządowej lwowskiej na dniu licytacyę poprzedzającym zanotowanego jednakże nie wyżej ponad nominalną wartość tychże papierów policzyć się mającego.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg hipoteczny sprzedać się mających dóbr i akt oszacowania tychże przejrzeć można w registraturze sądu krajowego.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia sia wszystkie strony interesowane wierzycieli hipotecznych tudzież niewiadomych z życia i miejsca pobytu Wincentego Białobrzeskiego, Zofię z Bednarskich Słotwińską, Władysława hr. Stadnickiego imieniem i jako prawnego zastępcę małol. Władysława Stanisława 2 im Stadnickiego, tudzież innych wierzycieli hipotecznych z życia i miejsca pobytu niewiadomych i tych którzyby dopiero po dniu 10 marca 1872 na hipotekę rzeczonych dóbr weszli lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca z jakichkolwiek powodów wcale nie lub zapóźno doręczoną została do rąk ustanowionego kuratora adw. Dra. Machalskiego, wreszcie z życia i miejsca pobytu niewiadomego Józefa Stanisława Felicyana 3 im. hr. Stadnickiego do rąk ustanowionego kuratora adw. Dra. Hajdukiewicza.

Kraków dnia 11 stycznia 1878.

(3523 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 368. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach ogłasza, że w sprawie zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Oleksie i Ksenće Czornejkim o zapłacenie 343 złr. z pn. odbędzie się w sali sądowej publiczną licytacyę gospodarstwa włościańskiego w Boratyczach pod l. k. 25 położonego ciała tabularnego i mającego a Oleksy Czornejki własnego w trzech terminach 31 lipca, 28 sierpnia 25 września 1878 o godzinie 10tej przed południem.

Cena wywołania 700 złr. zakład 70 zł. wal. austr.

Na pierwszym i drugim terminie gospodarstwo to tylko za cenę wywołania lub wyżej zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki licytacyi tudzież protokół zastanowiczego opisania i oszacowania można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice 28 marca 1878.

(3461 1—3) **Edykt.**

L. 3912. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach ogłasza, że Oleksę Sałamachę gospodarza w Jaksmanicach uznano marnotrawcą i nadano mu kuratora w osobie Mikołaja Merwińskiego gospodarza z Jaksmanic.

Niżankowice 30 maja 1878.

(3858 1—3) **Edykt.**

L. 22658. Lwowski c. k. sąd krajowy rozpisuje, celem ściągnięcia pożyczkowej wierzytelności galicyjskiej kasy oszczędności w sumie 7500 złr. w. a. z 6% procentem od dnia 16 lutego 1877 bieżącym i z prowizyą zwłoki po 7% od każdej na dniu 16 lutego i 16 sierpnia, począwszy od dnia 16 lutego 1877 aż do uiszczenia całego kapitału nieuiszczonej półrocznej raty pożyczkowej po 375 złr. 70 ct bieżącą, tudzież celem zaspokojenia kosztów egzekucyjnych 16 złr. 86 ct. i 30 złr. 67 ct. w. a. przymusową publiczną sprzedaż realności we Lwowie pod l. $657^3/_4$ położonej, dłużnika Franciszka Ksawerego Koprzywy własnej, a egzekwowanej pretensyi jak dom 232 pag. 51 n. 25 oni za hipotekę służącej, która to sprzedaż odbędzie się w sądzie tutejszym na terminie dnia 5 sierpnia 1878 o godzinie 10 z rana wedle następujących ułatwionych warunków.

1. Jako cenę wywołania ustanawia się wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki ze strony gal. kasy oszczędności w kwocie 18250 złr. w. a. wyrachowana. Realność ta pozostanie jednak na powyższym terminie także niżej ceny wywołania za jaką bądź cenę sprzedaną.

2. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi sumy 1200 złr. w. a. bądź w gotowiźnie lub w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź też w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego, lub w listach hipotecznych. albo też w innych papierach wartościowych do lokacyi pupilarnej przydatnych, wedle ostatniego tychże kursu z kuponami i talonami do rąk komissyi licytacyjnej jako wadyum złożyć. Wadyum nabywcy zostanie zatrzymanem, i o ile w gotówce, lub w książeczkach kasy oszczędności złożonem było, w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytantom po ukończonej licytacyi zwróconem będzie. Dalsze licytacyjne warunki można przejrzeć w sądowej registraturze lub na powyższym terminie licytacyi w delegowanej komisyi sądowej, zaś względem ciężących na tej realności długów, podatków i innych danin odsyła się chęć kupienia mających do tabuli miejskiej i urzędu podatkowego.

O rozpisaniu tegoż terminu licytacyjnego zawiadamia się wszystkich interesentów, mianowicie wszystkich wierzycieli hipotecznych, pomiędzy tymi zaś niewiadomą, z miejsca pobytu Frimetę Blum tudzież tych, którzyby dopiero po dniu 28 kwietnia 1878 jako dniu wydania użytego przy rozpisaniu tej licytacyi uzupełnionego wyciągu tabularnego realności $657^3/_4$ na tejże realności hipotekę uzyskali, lub którymby uchwała obecna lub która z późniejszych uchwał w tej sprawie wydanych wcześnie lub wcale nie doręczoną nie została, przez edykt i do rąk kuratora uchwałą z 21 lipca 1878 l. 29.753 w osobie p. adwokata dr. Gajewskiego z substytucyą p. adwokata Jamińskiego ustanowionego.

Lwów dnia 8 czerwca 1878.

C. k. Namiestnictwo galicyjskie we Lwowie. L. 31742.

Obwieszczenie konkursu.

Posady do obsadzenia	Przy której władzy posada jest opróżniona	Dochody przywiązane do tej posady: płaca zł. ct.	dodatek na mieszkanie zł. ct.	dodatek aktywalny	dyety	Wiadomości i inne warunki potrzebne, aby posadę uzyskać	Czy potrzeba odbyć praktykę na próbę i jak długą	złożyć egzamin i z jakich przedmiotów	Władza do której prośbę adresować należy	Termin do wnoszenia podań	Uwaga
20 posad drożników	Przy galicyjskich okręgach budownictwa	14 zł. w. miesięcznie z prawem posuwania się do wyższych płac po 16 złr. i 18 złr. miesięcznie				Znajomość języków krajowych silna budowa ciała w pełni sił fizycznych			Prośby podawać należy do c. k. namiestnictwa we Lwowie	do 15 sierpnia 1878	Jeszcze niema w zapisie żadnego uprawnionego do takiej posady kompetenta

We Lwowie dnia 22 czerwca 1878. (3792 1—3)

(3617 2—3) **Edykt.**

L. 2010. C. k. sąd powiatowy w Czortkowie oznajmia niniejszem, że Maksym Strocyn z Muchawki wskutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu za marnotrawcę uznanym został.

Kurator Sawka Barycki.

C. k. sąd powiatowy

Czortków 30 kwietnia 1878.

(3618 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 6940. Wskutek zezwolenia c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu uznaje się Wasyla Sendziuk z Ułaszkowiec za marnotrawcę, kurator Michał Ładan z Ułaszkowiec.

C. k. sąd powiatowy

Czortków 14 listopada 1877.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni W. Łozińskiego, ul. Czarneckiego, dom Wernera, l. 12.